

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Elofizetési árak:		Vidékre küldve:	
Helyben:			
Egy évre . . . 10 kor. — fill.		Egy évre . . . 10 kor. — fill.	
Fel évre . . . 5 . . .		Fel évre . . . 5 . . .	
Negyed évre . . . 2 . . . 50 .		Negyed évre . . . 4 . . .	
Egy óra . . . 1 . . .		Egy óra . . . 1 . . . 70 .	
		Egyes szám ára 4 fillér.	

Főszerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**
 Felelős szerkesztő: **IFJ. MÓRICZ PAL.**
 Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:
 Hat hasábos petit sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többször megjelent hirdetések jutányosan. — Apró hirdetés minden szó 4 fillér.

A Liga.

II. közlemény.

Kisebbségi jelentősége van mint az 1900. okt. 16-iki támadásnak s valójában csak komikumba vesző kanapé kérdés, a mi a Prot. Lap révén lett a világgal — már t. i. azzal a szűkebb, mondjuk, egészen szűk világgal — közölve, amely a Prot. Lapról tudomást vesz, az a berzenkedés, — a mivel a mi kitünő barátaink a város jelenlegi főispánja beiktatási ünnepsége alkalmából buzgókodtak a mi egyházunk méltóságát megvédelmezni.

Nem is jelentőségénél fogva, hanem csak azért mutatok én erre e helyen rá, hogy kimutassam a láncolatnak azt a meg sz a k i t a t l a n s á g á t, amivel folytatják az egyházmentő szövetséges hadak az egyház ellen portyázó csatározásait.

Hát biz a mikor arról van szó, hogy ürügy kellene az ellenünk való akcióba lépéshez, úgy vannak vele a szövetségesek, hogyha nagyobb vad nincs, jó nekik az egér is.

Igy történt: Puky Gyula, a főis-

pán megjött. A presbyteri értekezlet elhatározta, hogy engedve az általános bevett szokásnak, a főispánt — különben is hitsorsosunkat s egyházunk egyik legbuzgóbb és igazabb tagját — üdvözölni fogja, a beiktatásnál küldöttségével, az azt követő közében pedig pohárköszöntőjével.

Magától értetődő dolog volt, hogy Debreczenben, a kálvinista Rómában az üdvözölő küldöttségek sorában más nem lehet első, csak a r. f. egyház és hogy a kebelbeli (megyei, városi) felszólalások után a banketten mást nem illethet az első szó, csak a debr. egyházat. Így is történt.

Ezen a per eminentiam világi ünnepségen, illetőleg ennek bankettjén, az asztalfőre a helybeli, rangban egyenlő két világi dignitáriust ültették. A főispánt, meg a kir. tábla elnökét. Ezek mellé jöttek az egyházak. Balról a r. kath. jobbról a ref. egyház képviselője Kiss Albert, meg Wolaffka.

Nosza megcsendült erre a lélekarhang, a Protestáns Lap. Hát mi ez? Micsoda legyalázása ez a debreczeni fényes egyháznak? Hogy tüherte ezt Kiss Alberts miért nem csinálta ebből

stante pede botrányt (ipsissima verba.)

Persze Kiss Albert — bármennyire számításán kívül esett is ez némelyeknek — nem csinált botrányt. Nem pedig először azért, mert ok rá feltétlenül nem volt; másodsor azért nem, mert Kiss Albert a komoly munka embere, botrányokban utazni nem szokott.

És fujta a nótát az Eröss Lajos lapja jó ügyhöz méltó kitartással; azt tetszik talán gondolni, hogy mert olyan nagyon szeret bennünket és azt akire ez alkalomból is legmérgezőbb nyilaival lövöldözött, az egyház egyik leghatalmasabb munkását, Kiss Albert lelkészünket?

No én kétkem, hogy a nótázásnak ilyen keresztyéni érzelmek lettek volna értelmi szerzői.

Am szólt az ének, szólt a harang szakadatlanul mind addig, míg a támadásra megérkezett az újabb, a legfrissebb téma, amely a Dégenfeld-Eröss keresztségben debreczeni református „szövetség” — vagy Liga nevet vett föl, helyesebben szeretne fölvenni, ha t. i. sikerülne neki egyál-

A kis egér.

Irtas a Csokonai kör vasárnap tartott székelvény estélyén felolvasta:

Benedek János.

A kis zug-utcán egyhangú az élet.
 A napsugár is oda néha téved;
 Csak atsurannak a járó-kelők.
 Így mentem én is egyszer analógva
 Szép sugaras tavaszi délelőtt;
 Nagy esődület volt egy pipere-boltba . . .
 S mi volt az ok? — miről dalom regél:
 — Egy kis egér, egy piczi kis egér.

Magában ült a kis varróleány
 Himzése mellett; s óh ez nem magány.
 Mig tüje gyorsan pusztítá a selymet
 S himzett virágos, zöldelő mezőt:
 Leikében annyi szép ábránd szülemlett,
 Bohó álmat bohó álomra szőtt —
 — Egyszerre mit lát? rémnel is felér —
 Egy kis egér, egy szörnyü kis egér.

Honnan került a kis sorsüldözött?
 Tán ott fészkelte a skatulyák között?
 Nem tudni, ámde annyi szent való,
 Hogy tetszett neki a pipere-bolt,
 Nem is gondolva rá a kis bohó,
 Hogy egy tündéri álmat elrabolt.
 Csak egy kis morzsa, mit esongve kér
 Egy kis egér, egy éhes kis egér.

S most rá fogják, hogy betörő, csavargó,
 Világos nappal is garazda rabló.
 A selymek közt gyorsan elbujva zörgött
 S zörgése már magában rémület,
 Nem volna szörnyűbb tán maga az ördög,
 Sikoly, segítség! s kész a csődület.
 S vonz anyai embert, — a boltba se fér —
 Egy kis egér, egy jámbor kis egér.

A rózsás arcú kis varróleány
 Az ijedségtől egész halovány;
 Szép kék szemében még köny is rezeg
 S mindig pirosló ajka kékre festve;
 Csak úgy remegnek a bársony kezek
 S hab-öltönyén át üde, villi teste . . .
 Bájoló látvány — áldalak ezér. :
 Te kis egér, te kedves kis egér.

Az összecsedült utcai tömeg
 Kurjant, röhög — ki hogyan érti meg?
 Egyik kevesli a sensatiót,
 Sajnálja, hogy ezért kíváncsi volt,
 Gunyos mosolyra, szóra kész a másik:
 „Vigyáznai kell, mert az egérke mászik!”
 Mig megfogják; s hajh! gyászos véget ér
 A kis egér, a szegény kis egér.

Pár év után ott jártam, mint előbb,
 A virágos pipere-bolt előtt.
 Ott ül a lányka; de hol üde bája?
 Mig fürge tüje szálat-szátra tűz,

Csüggedve hajlik munka-asztalára,
 Mint sirhalomra a szomorú füz.
 A mit most szó, nem álom, csak — kenyér;
 Széttépte azt a sors, e csuf egér.

Székelvény nap Debreczenben. *)

Irtas: **Benedek Elek.**

Elmentünk Debreczenbe, hogy megmozdítsuk a magyar testvérek elméjét és szívét a székelvény restvérért. Egy napot s egy éjszakát tartott a testvéri ölelkezés, hallgattuk egymás szíve dobogását s új erőt nyertünk a küzdelemre egy egész életre való erőt!

Nem azért mentünk, hogy alamizsnát kéregessünk, alamizsnát, mely egy-két napra csillapítja az éhséget. Szeretetért mentünk, bátorító szeretetért, csüggedetlen küzdelemre serkentő szeretetért s im érzem, érezzük mind, kik ott valánk a testvéri ölelkezésen, hogy nem hiába kopogtattunk a legmagyarabb város kapuján. A legmagyarabb s — mondják — a legnehezebben megmozdítható város kapuján. Hát igen, magyarnak a

*) Benedek Elek jeles író lapjában a „Magyarságban” beszámol a székelvény irók debreczeni utjáról. A Magyarság-ból vettük át ezt a szép cikket, mely igazolja, milyen nagy jelentőséget tulajdonítanak az itt járt székelvény irók és publicisták a Csokonai-kör által rendezett székelvény felolvasó estélynek.

talán világra jönni, s ha ilyen formán elérhetné legalább azt a rekordot, a mit boldog emlékeztű elődje az I. közleményben tárgyalt vádindítvány elért, amelyekről láttuk, hogy mégis nem születése előtt, hanem azután mult ki, hagyván maga után a keserű szájizen kívül egyházunk életében majdnem akkora nyomot, mint a mennyit a szappanból felfújt buborék szokott.

Végre hát elérkeztünk a **Ligához. a debreczeni református szövetséghez.**

Beszéljünk azért elsősorban magáról a tervezett műről, azután az autorokról.

De beszéljünk — ha csakugyan hozzá akarunk szólni — késelem nélkül. Periculum in mora! Gyanum van, hogy ez a legújabb szappanbuborék fel sem hagyja magát fujni.

Ehez a témához tehát kénytelenek vagyunk megszületése előtt orvosműtői eszközzel hozzá nyulni.

„Föl debreczeni református nép föl! Szövetkezzünk!”

Szövetkezzünk? Ki ellen? Mi ellen? Nyakunkon a veszedelem? Hol? merre? „Tűz van!” Már megint ég? hol ég? mi ég? Ki azzal a tűzjelző vörös zászlóval, hadd jelölje legalább az irányt, amerre a mentéshez kell

legmagyarabb s most már tanúságot tehetünk arról, hogy a legkönyebben megmozdítható is.

Mit mondok különben. Megmozdult Debreczen, mielőtt a mi szózatainkat hallotta volna. Minket már ölelő karok vartak, minket már a magyar szív meleg szeretete várt: itt könnyű volt a szózatolás.

Tündéri álm: ez volt a debreczeni ünnep. Ezt az almot el nem felejtjük soha. Érhet — s hajh, er is bizonyosan — tenger családias fajunkért vívott küzdelmeink között, ez e tündéri álm megvigasztal. Volt egy nap életünkben, amikor megértettek. A mikor szavaink megtalálták az utat a szízekhez, a magyar testvérek szívéhez.

Szeretnék beszámolni a debreczeni napról. A magyar-szekely ölekezésről. Szeretnék beszámolni, de lám, a tollam hogy felmondja a szolgálatot. Mit akartok? Csordultig tele e szívem. Csak dadogni tudok. Debreczen megmozdult. Mondjak-e többet? S ha Debreczen megmozdult: megmozdul az egész Magyarország. Ezt mi így éreztük mikor utnak indultunk. Most már hisszük, most már tudjuk is, hogy itt vagyunk újra iróasztalunk mellett.

Szeretnék köszönetet mondani a Csokonai körnek, mely elhívott minket szekely irókat, hogy az előző erejével mozdítsuk meg a magyar testvérek szívét. A debreczeni sajtónak, mely heteken át hirdette: jönnék a szekely testvérek, fogadjuk ölelő karokkal. A városnak, mely megnyitá előttünk az ő hazának kapuit. Szeretnék köszönetet mondani, akinek testvéri szavát hallottam, ölelését éreztem, de nem szabad: zokon vennék ezek a becsületes magyar szívek. Próbáltuk mi ezt ott, de ketté vág-

sietnünk. Harangozó! a vészharang kongásainak számával jelezd, mely vidéken van a veszedelem.

De önök nem jeleznek irányt, nem mutatnak rá a veszedelemre. Az általánosság kényelmes köpenybe bujnak, mindent meggyanusító, de semmi pozitívumot meg nem mutató frázisokkal élnek. Nagy hangon beszélnek, hogy a hang nagyságával vonják el beszédük ürességéről a figyelmet.

„Vegyétek gondolóra” így szólunk önök — „h o g y a m a i i d ő k f e l e t t é b b g o n o s z a k” s midőn Isten övéinek hitét különféle küzdelmekkel próbálja, nem nézhetjük tovább leragadt nyelvel és tétlenül, mint lazulnak meg nap-nap után, mindinkább-inkább azok a kapcsok, melyek apáinkat e város falai között századokon át egybetartották s mint széledeknek szerteszét a pusztában a mi mezőinknek juhait, hogy a ragadozó farkasoknak prédául essenek. Érezzük, hogy az atyafiaknak egymásról gondoskodni kell. . . . hogy a legnagyobb viharok között is meg ne rendüljenek; vagy ha már ingadoznának, végképp el ne tántorodjanak. E célból immár eszközökről kell gondolkoznunk, melyek úgy a Krisztus evangéliuma, mint az

ták a köszönetünkét, ami különben is megindult lélek dadogása volt. Amire egyébbel nem válaszolhattunk: mi is ketté vágtuk az ők köszönetüket. Nem tartozunk egymásnak semmi mással, csak szeretettel.

Csak szeretettel.

Ugy megértettük egymást, mint ahogy csak a magyar lélek értheti meg magyart. A magyar testvérek az első szavunkat megértették, hogy nem anyagi segítségért jöttünk mi a gazdag testvérhez, hanem erkölcsi támogatásért. Hogy tudja a meg az Alföld: ha el pusztul a szekely, elpusztul a magyar is. S hogy ne csak tőlünk hallja ezt a mindenható állam, hallja a magyar testvérektől is: így talán megmozdul s nagy cselekedetre szánja el magát. És Debreczen szíve megszólalt. Egyszerre meglevenedett lelkében mindaz, mit a szekely testvérek köszönhet az ország. Hogy annak a népnek, mely az ország védelmében gyongyult le, a hóna alá kell nyulni az erősebb magyar keznek.

El kell venni, át kell venni terheiből, földjén való boldogulását biztosítani kell, hogy a régi erővel tölthesse be határvédő misszióját. Hadd maradjon csak ezután is szekely nemzet — a szekely, hisz azért mi is egyek vagyunk, magyar! — mondotta Györfly Gyula. S a debreczeni testvérek ezt megértették. A debreczeni magyarok most már tudják, hogy ha felettünk beborul az ég, beborul felettük is. A debreczeni testvérek keblükre ölelték minket s bennünk szerény apostolokban keblükre ölelték az egész szekely nemzetet.

Ugy-e ne dadogjunk egymásnak köszönetet? Mondjanak köszönetet egymásnak az idegenek. Mi egyek vagyunk. Egy test, egy lélek. Csak vegyük le a kalapunkat, tekintsünk fel az égre s rebejjük el; Édes jó Istenünk, áldd meg a mi testvéreinket!

evangéliom szerint reformált egyház szelleméhez méltók s annak megfelelők lennének.

Meg kell ösmernünk bajainkat, fogyatkozásainkat ki kell próbálnunk hitünket, erőnket s komoly és szíves igyekezettel azon lenni, hogy ha porladozó apáink az urnak lelke által segítve, itt e város falai közt az igaz evangéliumi egyháznak nemcsak fundamentumait rakták le, hanem ezt az egyházat dicsőségesen meg is építették, mi, fiak és unokák e drága örökséget el ne pazaroljuk, hanem az igaz keresztyéni életet felvirágoztassuk s a felebaráti szeretetnek ezer munkáival bebizonyítsuk, hogy nekünk még a mi hitünknek megpróbáltatása is dicsőségünkre válik. Ilyen lélek által vezéreltetve, jónak, üdvösnek és szükségesnek találjuk a tömörülést és az okos szervezkedést, szervezkedést olyan testületben, melyből minden állam politikakizáratván egyedülanya, szent egyházunk érdekeinek előmozdításán s a felebaráti könyörülő szeretet gyakorlásában keljünk versenyre egymással mindnyájan.

Ez az önök vést kiáltó felhívása. A mi ezenkívül iratukban foglaltatik az egy sereg bibliai idézet. Ennek a kiáltványnak — az én tudtom szerint — értelmi szerzője Dégenfeld József, fogalmazója pedig Eröss Lajos a Protestáns Lap szerkesztője, aki csak úgy van vele, mint minden más szerkesztő kollégája, akinek legtöbbet érő s mindamelllett legkevesebb igényű munkatársa az olló. Csakhogy Eröss Lajos egyenesen magát a bibliát ollózza ki. Nem veszem rossz néven. Nem, távolról sem. S reá csakis azért mutatok, mert a vész szózatban ami becses, értékes, az kizárólag az olló érdeme, a bibliából vett idézet, a többi érték és sulj nélküli frázis, amely nem jelent semmit és amely sok részében a való tényállással erősen hadi lábon áll.

Ennek a vészkiáltványnak (amelynek dátumát a Protestáns Lap nyilvánvaló tévedésből febr. 31-re teszi, holott még ma is csak 26-at írunk, február 31-et pedig írni semmikor sem fogunk) ennek a vészkiáltványnak kommentálásul szolgálnak azok a hírlapi közlemények amelyek a „Debreczen” című helyi lap ez évi febr. 18-ki és a „Protestáns Lap” ez évi febr. 22-ki számaiban „Debreczeni Református Szövetség” illetőleg „mozgalmak a debreczeni ev. ref. egyház kebelében” cím alatt jelentek meg, ösmertetésül annak a konferenciának, amely a felhívással megindított mozgalom folyományaként, a Kollegium kistanácstermében fé. febr. 16.n délután Dégenfeld József elnöklele alatt s 32 érdeklődő jelenlétében megtartott.

Meg kell itt említenem, hogy

827 E
92207
827 E

közben febr. 7-én Kiss Áron püspök urnál s összehívására e tárgyban szintén tartatott értekezlet, amely értekezlet Kiss Áron püspök ur és a jelen voltak aláírásával Dégenfeld József grófhhoz küldött izenetében annak a nézetének adott kifejezést, hogy a mozgalomhoz a hivatalos egyház és az egyházi társadalom összes tényezői bevonását tartotta volna szükségesnek.

Ennek megemlézése után konstáttnom kell, hogy az Önök a Prot. Lapban febr. 31-ről keltezett, de valójában január 31-n kelt vészkiáltásának még ekkor, tudniillik febr. 7-n sőt sokkal később, nevezetesen a febr. 16-ki kollégiumi értekezlet idejében is, a Kiss Áron püspök ur neve nem volt alatta. Nem is lehetett. Hiszen ha alatta lett volna, akkor a püspök ur nem írja alá a febr. 7-ki átiratot, a febr. 16-ki értekezletről pedig jóval a határozat hozatala előtt nem távozott volna el.

Hogy különben a püspök ur aláírását jóval a kelet, sőt az értekezlet után nyerték önök ki, az a Prot. Lap febr. 22-ki közleményének ezen szavaiból is nyilvánvaló „a mozgalom, melynek élén most már az egyházkerület püspöke . . . áll.”

És amikor én nem kerülhetem el, hogy ezzel a felhívással foglalkozzam, akkor habozás nélkül elösmérem, hogy helyzetem sujos, hogy kezeimre erős bilincs van verve, a mi minden tiszteletre méltó ősz püspökünk, bár utólagosan kinyert aláírásának a bilincse.

Ez reám nézve nehézzé, de nem lehetetlenné teszi a vitát, mert jegyezzük meg, hogy kemény nyaku kalvinista vagyok, a kit utjában efféle akadályokkal feltartóztatni nem lehet. A különbség csak az, hogy utam így rögzesebb, tehát óvatosabban kell lépkednem.

És biztosíthatok mindenkit előre, hogy ebben a kényes helyzetemben is loyálisabb fogok lenni, mint Önök, illetőleg mint Eröss Lajos, a ki febr. 22-iki cikkében leközölőlvén szó szerint a püspök ur által összehívott értekezleten kelt és a püspök ur által aláírott nyilatkozatot, vagyis — mint ő nevezi — átiratot, nyomban így persiflálja azt: „Ez átirat már előre gyánussá tette a szerencsés tovafejlődés reményeit. Hogyan? Hát mi csoda akna munka készül itt? . . .” „Mire való ez az újabb pártiális konferencia?”

Eröss Lajosnak tehát gyánus munka, aknamunka, a mit a püspök csinál, felesleges, pártiális konferencia, amit a püspök hiv egybe. De ha ennyire becsüli meg ő, aki melleleg a püspök fenhatósága alatti teológiai tanár is, ősz püspökünket, hogy lehet annyira következetlen, hogy

ugyanazon cikkben, tehát egy lélekzetre, fennen dicsekszik s mint a mozgalom egyik legnagyobb erőssége hivatkozik arra, hogy most már annak élén ott áll az egyhk. püspöke is és hogy minő nevetséges volt a február 16-iki konferencián az egyháziak részéről szektáskodás vádjával illetni azt a mozgalmat, amelynek élén az egyház püspöke áll; tegyük hozzá azonban itt is és legalább is ezt: „most már” mert — mint fent ki van mutatva — febr. 16-án bizony nem állott. Még csak a neve sem állott.

Én amikor egyházamat akarom megvédelmezni, nem bujtatom el magamat a püspöki palástba, nekem elegendő erősségem az én igazságom, de azért, ámbár nekem az ő tekintélyére ezuttal szükségem nincs, nem tudnám magamnak megbocsátani, hogy ősz főpásztorem működését gyanus munkának, aknamunkának bélyegezzem meg.

Sőt nem nevezem aknamunkának az önök munkáját sem, azt a munkát, amely a debreczeni református egyház kebelében s mégis az egyházon kívül, attól elzárkózva, sőt mint most bevallják, nyilván az egyház törvényesen alakult kormányzata ellenére akar, egyenesen egyházi konfessziókra hivatkozással, debreczeni református egyházi szövetséget alakítani.

Árulás II. Rákóczy Ferencz szent emléke ellen.

— Cziffer Nándor nyilatkozata. —

A Rákóczy sirjának a dalárda részéről elmaradt kinos feltűnést keltő koszoruzási ügyében kaptuk a következő sorokat:

Nem vagyok bosszuálló ember, mert jó keresztény létemre azt tartom, hogy ha teged követdobnak, dobd vissza azt kenyérrrel. Mindig a béke embere voltam, sohasem bántottam senkit igazságtalanul és a béke kedvéért inkább eltűrtem az emberek méltatlanságát is, kitértem támadói elől és az időre biztam úgy a magam, valamint mások sorsát, ez megtanít és kijózanít mindenkit, meghozza mindenkinek azt, a mit megérdemelt.

Most sem léptem volna át e határt és szívesen a béke mesgyéjén maradtam volna, ha igazságérzetem és kiapadhatatlan hazaszeretetem szent kötelességemmé nem tette volna, hogy azon valótlán állításokra, amelyek a „Debreczeni Dalegylet” választmánya a Rákóczy és Guyon emlékének meg nem koszoruzása okául felhozott, reflektálják és hogy végre valahára egészen őszintén és az igazsághoz hiven — anélkül, hogy bármilyen polemiába keveredném — megösmertessem Debreczen város közönségével a Konstantinápolyban történteket. Másrészt nyilatkozatra provo-

káltattam az által is, mert nevem a koszoruzás eszméjével összefügg és mert a „Debreczen” f. hó 22-iki számában nevemről is említés tétetik.

Tehát ugrassuk ki a nyulat a bokorból!

Először is valótlán a választmány azon állítása, hogy a megkoszoruzásra egyleti határozat nem hozatott.

Igen is hozatott ilyen határozat sőt a költségek is megszavaztattak reá és megbizatott Donogán István ur a szalagok elkészítésével.

Ez tehát nem az egylet kiránduló tagjainak a megbeszélése folytán jött létre, hanem igen is a választmány határozata alapján.

Az igazság érdekében megjegyzem, hogy az egylet elnöke ezen indítványomtól már jó eleve fázott és azon aggályának adott kifejezést, hogy ezen ténykedésünket politikai tüntetésnek fogják minősíteni.

Boldog Isten! Hát annyira sülyedtünk, hogy nagyjaink szent emlékének megkoszoruzása politikai tüntetésnek deklarál-tatik?

Hát Belgrádban a Mihály fejedelem szobrának általunk történt megkoszoruzása nem volt politikai tüntetés?

Végre kapacitáltam az elnököt és belegeyezett.

Másodszor: **valótlán a választmány azon állítása is, hogy azért nem történt a koszoruzás, mert Konstantinápolyban nem kaptunk koszorut** és hogy időnk sem volt utanna járni, mert haladéktalanul indulnunk kellett a Rákóczy sirjához, mivel hogy a rendfőnök elutazása miatt oda később nem juthattunk, a nélkül tehát, hogy az ut porát (a tenger porát!) leráztuk volna, azonnal a Rákóczy sirját kerestük fel stb. stb.

Na már boesánatot kérek, **ilyeneket állítani, ehhez már csakugyan sok kell!**

Konstantinápolyban bármely pereczben lehet szebbnél szebb koszorukat vásárolni, de senki sem járt utána. Midőn a templomból kijöttünk, azonnal megkérdeztem Engel Gyula fő-főrendezőt, hogy nem bizta e meg az elnök ur egy koszoru beszerzésével? Nem! volt reá a válasz.

Erre figyelmes lett az elnök, hozzám jött és azt mondta: „Barátom engedj meg, elfelejtettem, de holnap azonnal reparálni fogjuk ezt a mulasztást!”

Jól van, megnyugodtam. Ugy-e, így volt t. elnök ur?

De azért még, másnap sem reparálta ki a hibát, peddig akkor már lett volna idő, bár azt mondják, hogy nem volt.

Pedig dehogy nem volt; hiszen tesék csak a debreczeni dalegylet keleti utjáról irt „Emlékkönyv” 28. lapját elolvasni, ott az áll: „Átöltözökés után a Royal szálló földszinti nagy termében gazdag uzsonnához ültünk s uzsonna alatt mindenki azon volt, hogy mentül több levelező-lapot írjon haza” stb. Hiszen ehhez sok idő kellett és beletelt jó 3 óra, mig onnan elin-

dultunk, ez alatt akár tíz koszorút is vehettek volna. De senki sem gondolt arra, pláne mikor olyan pompásan ozsonnázunk, hogy a Gvardián el fog utazni.

Gyerünk csak tovább. Még ez mind hagyján. Most jön a java. Azt kértem a t. választmány és elnök urtól, hogy ha mára Rakóczy sírját jeltelemül hagyva, miért nem gondoskodott Guyon tábornok sírjának megkoszoruzásáról? Hiszen oda csak harmadnap mentünk? — **És miért közölte a fővárosi és vidéki lapokkal, hogy a sírokat megkoszorúzták?** Emlékszik a t. elnök ur nemde, hogy ott is egészen illedelmes hangon meginterpelláltam a koszorúért és akkor már megfélekedett előbbeni ígéretéről és durva hangon azon kijelentést tette: „**Megilltom önnek, hogy az elnök intézkedése ellen megjegyzéseket tegyen.**“

Nagyot néztem reá, azt sem tudtam, fiu vagyok-e vagy leány, annyira meglepett ezen rendreutasítással. Erre azt válaszoltam: „Bocsánatot kérek, ez által nem respectálok a rendreutasítást, mert nekünk erkölcsi kötelességünk a sírok megkoszoruzása, hogy hazafiatsággal ne vádoljassunk, ha már az elnök urezt, — nem tudom mi okból — elmulasztotta.

Erre még dühösebben rám rivallt és azt mondta: „Ismételve kikérek minden megjegyzést, **majd tudni fogom kötelességemet önnek szemben.**“

Erre azt válaszoltam: „Tehet velem bármit, de a hazafias érzést soha sem fogja szívemből kiirtani.

Ezután könyvtelt szemekkel ráborultam a Guyon Richárd sírjára, azt megcsókoltam és a temetőből eltávoztam.

Tanum erre, ha részrehajlatlan és igazság szerető, az összes ott volt működő és pártoló tagok.

Nem áll tehát az, hogy én rontottam neki az elnökségnek, hanem megfordítva. — Szavát bevaltotta az elnök ur, hazajövet a választmány elé vitte az ügyet és **ez előtt botrányosnak minősítette a fellépésemet**, lefordított es azon az ülésen, **amelyen kettőnknek személyes ügye pertraktáltatott, ő elnökölt**, s amidőn igazságtalan vádjai, erőszakos és melyen sértő támadásai ellen **védekezésro felállottam, nem engedett beszélni**, hanem választmányi határozattal a szót megvonta tőlem. Ez aztán az igazságos eljárás! Nemde? Huszonhat évi buzgó és igazán önzetlen szolgálatomért ezt kaptam jutalmul! Felreáltam, mint mondám, nem vagyok boszuálló ember, nem tettem semmit ellene — hallgattam s mióndent az időre bíztam. Hogy kinek adott igazat, azt ítélje meg a közönség!

Sokan azt ajánlották, hogy appellálják a közgyűléshez. Kikhez? Az én jóbarátaimhoz, akik közül egy sem állott fel, az igazság megvédésére? Vigyem nyilvánosság elé az ügyet. Nem tettem, mert féltettem az együletet és sajnáltam azt a szép harmóniát

elnémítani. De most erkölcsi kényszer alatt állottam és hazafias kötelesség parancsolta, hogy nyilatkozzam. Most még reflektálok a ma megjelent „Friss Ujság“nak ellenem felhozott vádjaira.

Micsoda tendenciózus hazugság az azon állítás, hogy ezek után még én kértem bocsánatot az elnöktől? Hát elhiszi ezt valaki?

Elmondom ennek is a történetét. Czegléd állomáshoz közeledve, a kupéban történt, hogy több dalárdatársam felszólított, beszéljek az elnökkel, hogy ne menjünk haraggal Debreczenbe. Mit akartok? Kértem, **csak nem kívánjátok, hogy még én kérjek tőle bocsánatot hazafiatlan viselkedése és méltatlan gorombaságaiért?** Annyira kapacizáltak, hogy végre azt kérdeztem tőle, hogy mi jögon haragszik rám, hiszen én csak hazafias kötelességére figyelmeztettem? Erre azt válaszolta, hogy majd beszélünk ot hon.

Becsületszavamra állítom, hogy bocsánatot nem kértem tőle, ez lett volna a legnagyobb abszurdum részemről.

Midőn Czeglédre értünk, az ebéd alkalmával felköszöntöttem a velünk volt pártoló tagokat és ezen köszöntőbe echronologikus sorrendben az egész koszoruzási ügyet megismétltem, amire az elnök ur titkárával együtt találva érezvén magát, az **ebédlőből tüntetőleg eltávozott.**

Továbbá azt kérde a „Friss Ujság“ ciklik írója, hogy miért hallgattam négy évig.

Hát erre ez ciklik elején már megadtam a választ.

De szabad legyen nekem is megkérdezni, **hogy négy évvel ezelőtt miért nem méltóztattak a „Debreczen“ 1898 évi július hó 12 és 13-iki számában megjelent „Józanok vagyunk“ és „A mit a szalagok beszélnek“ című ciklikre válaszolni?** Ezekben az lett mondva: „**Elvárjuk a dalegylet részéről a választ, mely felvilágosít bennünket arról, miért is nem jutott hát egy-egy koszorú Rakóczynak és Guyonnak?** Azt hisszük nehéz lesz a válasz.“ Továbbá ezt írja még az akkori „Debreczen“:

„**Sokat beszélhet ez a két hazahozott selyemdarab. Szégyentelje lesz mindenkor a dalárda hazafias érzelmének**, mert ha figyelmellenség lett volna, hát sóhajt egyet, aki hallja, de **szándékosság ilyen esetben, ez felháboríthat minden jó érzésű magyar embert.**“

Ennyit tartottam kötelességemnek az igazság felderítése ügyében nyilvánosságra hozni és ebből világos képet nyer a közönség a konstantinápolyi koszoruzási ügyről.

Egyebekben pedig visszautasítok a dalegylet részéről személyemet érintő minden gyanúsítást és vadat.

Cziffer Nándor.

NAPI HIREK.

Ujdonsült kir. tanácsos.

Régen okozott nagyobb meglepédest Debreczenben egy-egy kitüntetés, mint az, a mely most jelent meg a hivatalos lapban. Mindenfelé derűs arcokkal fogadják a hirt, hogy Szögyény Jánosnak a nyírvíz lecsapoló tarsulat ügybuzgó igazgatójának ő felsége a királyi tanácsosi czímet adományozta. Ő felségének a nyírvizek iránt tanúsított e megható érdeklődése, valamint tanácsosainak megválasztásában ismételt kimutatott kiváló érzeke szívünk mélyéig meghat mindnyájunkat. A kik pedig a közkedvelt „Jani bácsit“ közelebről ismerik, eddig is méltán csodálkozhattak, hogy még mindig nem volt királyi tanácsos. Mi is kívánjuk a kitüntetett férfinak, hogy egészséggel viselje a méltó kitüntetést. Sokan azonban attól tartanak, hogy nem fogadja el; abbéli töprengése miatt: vajjon nem bünbaknak akarják-e őt megfogni és ha valami nem tetsző dolog történik majd odafönn, ráfogják: „No ezt bizonyosan Jani bácsi tanácsolta a királynak.“

A központi választmány megalakulása.

Debreczen város központi választmánya márczius elsején tartja Simonffy Imre polgármester elnökségével alakuló gyűlését. Az ülés egyik tárgya az alakuláson kívül a választók névjegyzékét összeíró küldöttség megalakítása lesz. Az ülésre Simonffy polgármester most küldte szét a meghívókat.

A husárcsarnok bérösszegének leszállítása.

A városi tanács tegnap ülésén tárgyalta a husárluk kérvényét, melyben apróbb engedmények mellett azt is kérték, hogy szállítsa le a városi tanács felényire a jelenlegi bérleti összegeket. A tanács méltányolva a husárluk nehéz helyzetét, azon reményben, hogy ezzel közmegegyugyvást idéz elő és hogy az indokolatlanul feldrágított husárluk, ha tetemesen leszállítani nem is, de méltányosan mérsékelni fogják, megengedte, hogy kikisaját hűtőszekrényét az egyenlő nagysága és színre törekvése mellett — használhassa. Az állathöröket, a mik a leölt állatokról lekerülnek, nyomban — és pedig télen reggeli 8 óráig, nyáron 7 óráig a boltok előtt eladhatják, a rend és tisztaságra annyira vigyázván, hogy legkisebb kihágás vagy rendellenesség miatt ezen jogot az összetől elvonják. Végül a jelenleg megállapított bérösszegek a csarnokszerüleg berendezett helyiségekben 1902. márcz 1 től kezdve 25 százalékkal, vagyis egy negyedrészével leszállítatik.

A második anyakönyvvezető tiszteletdíja.

A belügyminiszter ma érkezett leiratában tudatja a közigazgatási bizottsággal, hogy Járóssy Lajos második anyakönyvvezető helyettes tiszteletdíját 200 koronával felemeli és egyidejüleg megbizza, illetőleg felhatalmazza őt a házasság kötése eszközésével is.

Mi lesz a székely-oste jövedelmével?

A Csokonai-kör felolvasó ülése csupán a belépti jegyekből több mint 350 koronát

823 EY
SCEAT
SCEAT

dultunk, ez alatt akár tíz koszorút is vehettek volna. De senki sem gondolt arra, pláne mikor olyan pompásan osonnáztaunk, hogy a Gvardián el fog utazni.

Gyerünk csak tovább. Még ez mind hagyján. Most jön a java. Azt kértem a t. választmány és elnök urtól, hogy ha mára Rákóczy sírját jelteletlenül hagyta, miért nem gondoskodott Guyon tábornok sírjának megkoszoruzásáról? Hiszen oda csak harmadnap mentünk? — **És miért közölte a fővárosi és vidéki lapokkal, hogy a sírokat megkoszorúzták?** Emlékszik a t. elnök ur nemde, hogy ott is egészen illedelmes hangon meginterpelláltam a koszorúért és akkor már megfélekedett előbbeni ígéretéről és durva hangon azon kijelentést tette: **„Megtiltom önnek, hogy az elnök intézkedése ellen megjegyzéseket tegyen.“**

Nagyot néztem rá, azt sem tudtam, fiu vagyok-e vagy leány, annyira meglepett ezen rendreutasítása. Erre azt válaszoltam: „Bocsánatot kérek, ez által nem respectáom a rendreutasítást, mert nekünk erkölcsikötelességünkre sírok megkoszoruzása, hogy hazafiatlansággal ne vádoljassunk, ha már az elnök urezt, — nem tudom mi okból — elmulasztotta.

Erre még dühösebben rám rivált és azt mondta: „Ismételve kikérek minden megjegyzést, **majd tudni fogom kötelességemet önnel szemben.“**

Erre azt válaszoltam: „Tehet velem bármit, de a hazafias érzést soha sem fogja szívéből kiirtani.

Ezután könyvelt szemekkel ráborultam a Guyon Richárd sírjára, azt megcsókoltam és a temetőből eltávoztam.

Tanum erre, ha részrehajlatlan és igazságszerető, az összes ott volt működő és pártoló tagok.

Nem áll tehát az, hogy én rontottam neki az elnökségnek, hanem megfordítva. — Szavát beváltotta az elnök ur, hazajövet a választmány elé vitte az ügyet és **ez előtt botrányosnak minősítette a fellépésemet**, lefordított és azon az ülésen, **amelyen kettőnknek személyes ügye pertraktáltatott, ő elnökölt**, s amidőn igazságtalan vádjai, erőszakos és mélyen sértő támadásai ellen **védekezésro felállottam, nem engedett beszélni**, hanem választmányi határozattal a szót megvonta tőlem. Ez aztán az igazságos eljárás! Nemde? Huszonhat évi buzgó és igazán önzetlen szolgálatomért ezt kaptam jutalmul! Felreálltam, mint mondtam, nem vagyok boszuálló ember, nem tettem semmit ellene — hallgattam s mindent az időre bíztam. Hogy kinek adott igazat, azt ítélje meg a közönség!

Sokan azt ajánlották, hogy appellálják a közgyűléshez. Kikhez? Az én jóbarátainhoz, akik közül egy sem állott fel, az igazság megvédésére? Vigyom nyilvánosság elé az ügyet. Nem tettem, mert féltettem az együletet és sajnáltam azt a szép harmóniát

elnémítani. De most erkölcsi kényszer alatt állottam és hazafias kötelesség parancsolta, hogy nyilatkozzam. Most még reflektálok a ma megjelent „Friss Ujság“nak ellenem felhozott vádjaira.

Micsodatendenczió zushazugság azon állítás, hogy ezek után még én kértem bocsánatot az elnöktől? Hát elhiszi ezt valaki?

Elmondom ennek is a históriáját. Czegléd állomáshoz közeledve, a kupében történt, hogy több dalárdatársam felszólított, beszéljek az elnökkel, hogy ne menjünk haraggal Debreczenbe. Mit akartok? Kértem, **csak nem kívánjátok, hogy még én kérjek tőle bocsánatot hazafiatlan viselkedése és méltatlan gorombaságaiért?** Annyira kapacitáltak, hogy végre azt kérdeztem tőle, hogy mi jogon haragszik rám, hiszen én csak hazafias kötelességére figyelmeztettem? Erre azt válaszolta, hogy majd beszélünk otthon.

Becsületszavamra állítom, hogy bocsánatot nem kértem tőle, ez lett volna a legnagyobb abszurdum részemről.

Midőn Czeglédre értünk, az ebéd alkalmával felköszöntöttem a velünk volt pártoló tagokat és ezen köszöntőbe echronologikus sorrendben az egész koszoruzási ügyet megismételtem, amire az elnök ur titkárával együtt találva érezvén magát, az **ebédlőből tüntetőleg eltávozott.**

Továbbá azt kérde a „Friss Ujság“ cikk írója, hogy miért hallgattam négy évig.

Hát erre ez cikk elején már megadtam a választ.

De szabad legyen nekem is megkérdezni, **hogy négy évvel ezelőtt miért nem méltóztattak a „Debreczen“ 1898 évi július hó 12 és 13-iki számában megjelent „Józanok vagyunk“ és „A mit a szalagok beszélnek“ című cikkekre válaszolni?** Ezekben az lett mondva: „Elvárjuk a dalegyület részéről a választ, mely felvilágosít bennünket arról, miért is nem jutott hát egy-egy koszorú Rákóczynak és Guyonnak? Azt hiszszük nehéz lesz a válasz.“ Továbbá ezt írja még az akkori „Debreczen“:

„Sokat beszélhet ez a két hazahozott selyemdarab Szégyenfoltja lesz mindenkor a dalárda hazafias érzelmének, mert ha figyelmetlenség lett volna, hát sóhajt egyet, aki hallja, de szándékosság ilyen esetben, ez felháboríthat minden jó érzésű magyar embert.“

Ennyit tartottam kötelességemnek az igazság felderítése ügyében nyilvánosságra hozni és ebből világos képet nyerni a közönség a konstantinápolyi koszoruzási ügyről.

Egyebekben pedig visszautasítottam a dalegyület részéről személyemet érintő minden gyanusítást és vádat.

Cziffer Nándor.

NAPI HIREK.

Ujdonsült kir. tanácsos.

Régen okozott nagyobb meglepedést Debreczenben egy-egy kitüntetés, mint az, amely most jelent meg a hivatalos lapban. Mindenféle derűs arcokkal fogadják a hírt, hogy Szögyény Jánosnak a nyírvíz lecsapoló tarsulat ügybuzgó igazgatójának ő felsége a királyi tanácsosi czimet adományozta. Ő felségének a nyírvizek iránt tanusított e megható érdeklődése, valamint tanácsosainak megválasztásában ismételt kimutatott kiváló érzeke szívünk mélyéig meghat mindnyájunkat. A kik pedig a közkedvelt „Jani bácsit“ közelebbről ismerik, eddig is méltán csodálkozhattak, hogy még mindig nem volt királyi tanácsos. Mi is kívánjuk a kitüntetett férfinak, hogy egészséggel viselje a méltó kitüntetést. Sokan azonban attól tartanak, hogy nem fogadja el; abbéli töprengése miatt: vajjon nem bünbaknak akarják-e őt megfogni és ha valami nem tetsző dolog történik majd odafönn, ráfogják: „No ezt bizonyosan Jani bácsi tanácsolta a királynak.“

A központi választmány megalakulása.

Debreczen város központi választmánya márczius elsején tartja Simonffy Imre polgármester elnökségével alakuló gyűlést. Az ülés egyik tárgya az alakuláson kívül a választók névjegyzékét összeíró küldöttség megalakítása lesz. Az ülésre Simonffy polgármester most küldte szét a meghívókat.

A husárcsarnok bérösszegének leszállítása.

A városi tanács tegnap ülésén tárgyalta a husárlók kérvényét, melyben apróbb engedmények mellett azt is kérték, hogy szállítsa le a városi tanács felényire a jelenlegi bérleti összegeket. A tanács méltányolva a husárlók nehéz helyzetét, azon reményben, hogy ezzel közmegnyugvást idéz elő és hogy az indokolatlanul feldrágított husárlakat, ha tetemesen leszállítani nem is, de méltányosan mérsékelni fogják, megengedte, hogy kikisajáthító szekrényét az egyenlő nagysága és színre törekvése mellett — használhassa. Az állatbőröket, a mik a leölt állatokról lekerülnek, nyomban — és pedig télen reggeli 8 óráig, nyáron 7 óráig a boltok előtt eladhatók, a rend és tisztaságra annyira vigyázván, hogy legkisebb kihágás vagy rendellenesség miatt ezen jogot az összetől elvonják. Végül a jelenleg megállapított bérösszegek a csarnokszerűleg berendezett helyiségekben 1902. márcz 1 től kezdve 25 százalékkal, vagyis egy negyed-részevel leszállítatik.

A második anyakönyvvezető tiszteletdíja.

A belügyminiszter ma érkezett leiratában tudatja a közigazgatási bizottsággal, hogy Járóssy Lajos második anyakönyvvezető helyettes tiszteletdíját 200 koronával felemeli és egyidejűleg megbizza, illetőleg felhatalmazza őt a házasság kötése eszközésével is.

Mi lesz a székely-este jövedelmével?

A Csokonai-kör felolvasó ülése csupán a belepti jegyekből több mint 350 koronát

82761
55001
80187

jövedelmezett, a mely összeget a felülfizetések körülbelül 400 koronára fognak kiegészíteni. A Csokonai-kör választmánya még nem döntött az összeg hovatfordítása felől, de bizonyára engedni fog az itt járt vendégek óhajának, a kik legjobban szeretnék, ha a Csokonai-kör 200 koronával belépne alapító tagul a Székely-Egyesületbe, ezen már évek óta csöndesen, derendkívüli eredményesen működő hazafias és kulturális társaságba, mely főképp székely kisiparosokat és mezőgazdákat támogat, székely szegény fiukat és leányokat iskoláztat és a melynek Bedő Albart ny. államtitkár és Benedek Elek a vezetői. Egy kisebb összeget — legalább is a falülfizetéseket — bizonyára juttatni fog a Csokonai kör az agyagfalvi honvédek javára, melynek gyűjtőhizottságától ugyanis több gyűjtőív érkezett a Csokonai kör elnökségéhez és egyes tagjaihoz.

Városi apró földek együttes árverése.

A tegnapi tanácsülés kimondotta, hogy ezentul több rendbeli apróföldek árverését idő és költség kímélés szempontjából egy hirdetményben foglalják össze és egy ugyanazon napra tűzik ki. Így legközelebb a vasúti átjáró hid megetti Stark-féle faraktári területek, melyeket veteményes kertnek is kiadnak, a Mester-utcai végében levő rakert és a boldog alvai kert mellettű földek egyszerre tetetnek ki árverés alá.

Nagy idők tanuja.

Kabán f. hó 23-án temették el a 83 éves Hevesi Andrást, ki a szabadságharczban híven küzdött hazájáért. Hosszu életét részint Debreczen szolgálatában, hol város katonája volt, részint Derecske községben, mint börtönőr töltötte el. A kabai egyháznak hagyott 20 koronát és 4 hold földet, a derecskei egyháznak pedig 2 holdat. Templomban Dávidházy János lelkes, esperes tartott felette magas szárnyalású beszédet, míg a temetőben Tóth János kántor bucsuztatta el.

A fodrászok mulatsága.

A debreczeni önálló fodrászok által márczius 2-ikán tartandó táncestélyre, a meghívók már szétküldtek. Akik netalán tévedésből meghívót nem kaptak az arra igényt tartanak, sziveskednének ez iránt, az Angol Királynő kis éttermében levő rendezőséghez fordulni, hol ez részökre készséggel kiállítatik.

Eküvő után keresztelő.

A közigazgatási bizottság szokta fölterjeszteni a honvédelmi miniszternek azon kiskorú magyarok kérvényét, akik előbb lesznek apákká, mielőtt a hadkötelezettségüknek eleget tettek volna. Nemrég történt ilyen eset Debreczenben is. A fiatal ember, K. B. kereskedő fia, jóvá akarván tenni hibáját, folyamodott a városhoz sürgősen kérte a kivételes nősülési engedélyt, de bizony az egyre kesett, pedig a gólya már nagyon kelepeltetett a háztetőn. Végre megérkezett az engedély, de éppen csak végszóra, mert a gólya néni szavai szerint a lebetegedés minden perczen várható volt. A podesztá hamarosan megadta a fölmentvényt és az iflu párocska sietett az anyakönyvvezetőhöz a két tanuval és a gólyanénivel, mert már attól tartottak, hogy a gólya az anyaköny-

vi hivatalban fog megjelenni. A gólya pedig nem szokta a helyét megváltoztatni. Az anyakönyvvezető is lehetőleg sietett és hamarosan törvényes bázisfeleknek nyilvánította őket, Alig ért azonban haza az ifju párocska, a gólyamadár megjelent és a boldog apa szaladt vissza az anyakönyvvezetőhöz a hirrel, hogy egészséges fia született. Mert vannakjapák, akik még a katonai mérték alá nemálltak ugyan, de azért tudják már, hogy aszerilem sötét verem...

Az elősdiék.

A belügyi kormány körrendeletet intézett az ország összes törvényhatóságához, mely intézkedéseket tartalmaz ama egyének ellen, kik kórházról-kórházra vándorolva betegségszimulálva elősködnék. Ezeket az embereket eddig a belügyminiszteriumban egy törzskönyvben nyilvántartották s neveiket, valamint személyleírásukat időről időre közölték az illető hatóságokkal. A belügyminiszter körrendeletben arról értesítette a hatóságokat, hogy ezen elősdiék neveit ezentul a Belügyi Közlönyben fogja közölni, nem pedig az eddigi szokás szerint külön-külön leiratban.

Dalegylet Kabán.

A kabai „Iparos Kör”, mely folyton munkálkodik, működik, mely életképességet minden szepért és joert való lelkesüléssel nyilván kimutatja, ez év elején tartott gyűlésében egy üdvös, régóta nélkülözött mozgalmat indított meg, midőn egyhangulag kimondta, hogy egy dalegylet felállítását népes kaba községünkben nagyon szükségesnek látja, annak létrehozására mindent megtesz s a létrejövendő dalegyletnek minden költségeit saját pénztárából fedezi. A mozgalomnak aztán az élére állt a körnek minden szepért és joert lelkesülő tiszteletbeli elnöke, Tökés Endre s az eszme immár testet öltött. F. hó 20-án ugyanis mint egy 30-40 ember jelenlétében a dalegylet megalakult s uzzonnal megválasztotta usztikarát a következőleg: Elnök Tökés Endre, alelnök Ajtai Jenő, titkár, jegyző Fabián István, pénztárnok Benke Lajos, háznagy Batiz Ferencz, zászlótartó Bartha Balazs. — Ezenkívül megválasztottak ugyan akkor a választmánynak többi tagjai is. Majd elnök indítványára egy küldöttség ment a község szeretett lelkeszeért Dávidházy Janosért, felkérendő őt az egylet diszelnökségének elfogadására, ki is azt kész örömmel elfogadván, azonnal megjelent a gyűlésen és lelkes szavakkal buzdította az egylet tagjait kitartásra, egymás iránti szeretetre. Ugyanakkor kimondatott az is, hogy már márczius 15-én az egylet működni fog. A karnagyi teendőket Kulcsár Ferenc látja el nagy tudással és készütséggel. Aznap este aztán az egylet alakulásának öröme társas összejövetelt tartott. Istenáldása, siker és eredmény kísérje az ifju egyletet. (a. j.)

Szerencsétlenség a tengeren.

Marzameniből (Syraku-) érkezett jelentés szerint a Ciprusból jövő és Labavába menő Mária Gorianovna orosz hajó vihar következtében tegnap a tengerparton hajótörést szenvedett. Három matröz egy bárkában megmenekült. Egy mentőcsónak a hajó személyzet közül előbb 6 és később ismét 12 embert mentett meg, köztük a hajó parancsnokát és nejét. Minthogy az est beállott a még hátramaradt 14 ember megmentését el kellett halasztani. Bővebb reszletek hiányoznak.

Az enyedi Bethlen-szobor.

Bethlen Gábornak, Erdély dicső fejedelmének Nagy Enyeden felállítandó szobra javára — mint a nagy-enyedi szoborbizottság jelenti — ez év február 1-ig összesen 39.497 korona és 65 fillér gyűlt össze. Nagy Enyed lelkes magyar honpolgárainak érdeme ez. Ezek a derék hazafiak megérdemlik azt a lelkes támogatást, miben az ország közönsége részesíti őket. További adományokat hálás köszönettel vesz a szobor-bizottság Nagy-Enyeden.

Diszkard a czárnak.

Számos francia veterán katona, köztük több tábornok és más előkelő rangu tiszt is, kit a czár legutóbbi franciaországi látogatása alkalmával érmeikkel tüntetett ki, most viszonzásul gyönyörű diszkardot készítettett a czárnak. A kard anyaga aranyozott ezüst, szép vésésekkel díszes, markolatgombja az orosz koronát ábrázolja, markolatján a becsületrend és a katonai érem jelvényei, a kosáron az orosz sasok és a Romanoffok oroszlanfeje. A pengere ez a felírás van vésve: II. Miklós császár ó feliségének a becsületrenddel és katonai érdemmel kitüntetett veteránusok.

Táviratok.

A képviselőház ülése.

— A „Debreczen” eredeti távirata. —
Budapest, február 26.

A képviselőház mai ülésén napirend előtt felszólalt Lindner szász képviselő s visszautasítja Pichler vádjait.

Pichler Győző nyomban felel s kijelenti, hogy vádjait fentartja. A szász képviselőket mindenkor meghallgatják, de ha a nemzet ellen beszélnek soha.

Ezután folytatták a költségvetési vitát. Pozsgay azt követeli, minden meggyébe küldjenek ki egy Kaffkát. A költségvetést nem fogadja el.

Kollár Márton (tót) arról panaszkodik, hogy a gymnásiumokban elfelejtik a tót gyermekek anyanyelvüket (Zugás).

Kiáltások: Talán az egyetemen is tótul tanítsanak.

László Mihály: A pánszlávok muszkák!

Kollár: Kikéri magának ezt. Katholikus pap nem lehet sem pánszláv sem muszka. Magyarországon mindent üldöznek, a mi „pán”-nal kezdődik: pánszlávizmus, pángermanizmus, panrussizmus, de így támadt a pánmagyarizmus is. (Zajos ellenmondás).

Apponyi elnök szónokot rendreutasítja, s kijelenti, hogy nem engedi a magyarosítást, a magyar szellemet pánmagyarizmusnak nevezni. (Általános helyeslés.)

Malatinszky a nemzet hyperloyaltitását ostromozza, mely eltűri a Gotterhaltet. A költségvetést nemfogodja el.

Visontai Soma beszélt még a kiegyezésről.

Elhunyt színművész.

Szigeti József a Nemzeti Színháznak veterán nyugalmazott kiváló művésze ma reggel meghalt.

A nőgyelet ülése.

A debreczeni jótékony nőgyelet folyó hó márcz. 2-án délután 3 órakor árvaháza nagytermében választmányi ülést tart a következő tárgysorozattal: 1. Elszámolás a vigestélyről. 2. Jelentés a szövőiparról. 2. Folyó ügyek.

A kereskedő-társulat felolvasó estélye.

A debreczeni kereskedő-társulat 1901. évi február hó 27-én csütörtökön a társulat dísztermében felolvasó estélyt rendez. A felolvasás sorrendje a következő: Az ókori kereskedelem története. III. rész. Az ókori görögök kereskedelmének története. Irta és felolvasa: Csiky Lajos theol. akad. dékán. Népdalok. Czimbalmón előadja: Bernáth Gizella. Mutatványok a természetjárók köréből. Előadja: Gedeon Béla keresk. akad. tanár. Kezdeté este 8 órakor.

Álarczos gyilkosok.

Surány nógrádmegyei községben Samuel Samu koresmáros álarczos rablók agyonverték. A dolog úgy történt, hogy északa a koresmáros kis fia rosszul lett és apja kivitte a szabad levegőre. Az udvaron észrevette, hogy a pince ajtaja nyitva van. Miután pincejében több hordó borat őrizte, odament megnézni, hogy mi a baj, ami ön négy álarcos alak ugrott elő, megtámadtak és agyonverték. A rablók a bor egy részét is elvittek.

Levél H.-Böszörményből.

febr. 25.

Hát, hogy a jó Isten ítélje meg ezt a mi főkapitányunkat Paksy Károly urat az uralkodó családi párt látható fejt és vezért még tudakolódik ki írta a multkori levelet Böszörményből.

Itt is akarja megmutatni, hogy rendőr kapitány és nyomoz. Mas helyen, hivatalos ténykedése körében van tere e buzgalomnak, mert itt nem az a fő és ezt jegyezze meg mindenki, hogy kicsoda írja a cikket, ha nem az: igaz-e a mi írva van. Erről pedig jótallok. Ezután mindent igazolni is fogok. Lássuk! Hogy csakugyan szimatol Paksy Károly, beszélt B. M. — S. (a városához is járó) urnak az pedig nekem.

Hogy P. K. ur e nyomozást más helyen inkább ervenyesíthetné, példát mondok reá. A sarat a mikor van, a járdáról tisztítani kellene, a havat — a mikor van — lehányi. No kérem ki vonta az egyeseket felelősségre a sar lenem tisztításáért. Hajdanában egyszer volt reá eset, de az a kapitány Cziko Istvan volt, a ki épen a főőurat bűntette meg. Engem, mert eselédem kiöntötte veletlenül a szappan-levet, majd karóba húztak egy pár év előtt, egy más embert a naputeza sarkán, és sok más is ki a trágya levet meri, hordja, eresztí az utcára a kutya se ugatja meg. E z t n e m l á t j a k m e g a r e n d ő r ö k m e r t e z e k a c s a l á d i p á r t i n t i m u s a i, d e é n é s a k i k e t m e g l á t j á k s z e g é n y 48-as közpolgárok vagyunk. Sőt, mi több bejelenttem egy esetet írásban, harmadnap arra jött egy rendőr megnézte, elborzadt a látható piszkon, én megkérdeztem mit tesz. Jelentést uram. Azóts is csak úgy öntöztetik az utca minden piszokkal mint addig.

Egy Cs. nevű hentes mondta sőt nyilvánosan beszélt, hogy „soh'se lettem volna én kormányparti, de szegény vagyok és a kapitány ur sokszor segít rajtam.” Az igaz is.

Hogy pedig „családi” párt szervezetet használok ezt én nem magamtól találtam fel, mert „f a m i l i á n a k” már M. F.

beszélte, de „családi pártnak” H. Sz. J. nevezte szeptember hó 25-ik napján tanuk előtt. Pedig ez az ur törzshive a családpártnak. Bársony Bálint több uri ember előtt saját házában magyarázta az orrba húzott karikat és S. V. J val ott majd össze veszett.

Hát most nem különös-e, hogy pártot kivüli címet akarnak felvenni, ezt pedig B. J. pártkörü tagjuk beszélt. Ugy vannak a címmel, mint az oláh agitátorok míg Lukács és Rácz stb. voltak, nem fizette ki magát, de a Lukácsiu és Rácziu már igen. En azt hiszem, ha Vázsonyi lejönne az ő pártjára állnának akkor e pártnevtörténete így aliana: Mérsékelt ellenzéki, függetlenségi, antiszemita, keresztény-párt, szabadelvűpárt, demokrata párt. Mind e szavakat egy igazi név helyettesíti: C s a l á d i p á r t.

A családpárt különben bankot alapított és ezt is felhasználta kortes czélra. Ennek igazgatója Paksy Károly, ügyésze Dr. U. Szabó Lajos a vő. No hogy felhasználta kortes czélra igazolom B. P.-vel a kit és sokakat úgy megijesztettek, mert júliusban úgy szóltak, hogy Dégenfeldre nem szavaznak, hogy kénytelenek voltak Dégenfeldre szavazni, mert ellenesetben a per tovább foly, vegrehajtást eredményez; így is mintegy 100 koronába került az egyik tag elszólása. Ezt Szeptember 30-án hallottam B. P.-től.

A város érdekét is szem előtt tartja a családi párt, a mely az összes helyi zsidósággal szerves összeköttetésben van, talán Rubinstein a kivétel. Ime a vendéglőt kiadták Áronnak és egy uri ember 100 koronáért írott kérvényt, illetve annyit kapott egy kérvény írásért, amint a szabadelvű körben beszéltek, hogy a pénzügyigazgató engedje meg Áronnak a vendéglőt mintegy 60, a központi kávéháztól (városi épület és tulajdon az utca által választva mintegy 20 lépésnyire fekvő Takacs Imre főkortes háza koresmát nyitni. No kerem, nem akézetmos elv ez? K. G. a ki pedig P. K. nak jó embere, beszélt és beszéli nyiltan, hogy ez a város érdeke ellen a leghatározottabb támadás, mert Áronnak érdeke, hogy tönkretegy a vendéglőt, ott mindent rosszat tartson és igazítsa a vendéglős a saját üzletbe a vendégeket, kedveltesse azt meg a közönséggel és 3 év mulva nem kell neki a nagy vendéglő, de nem fog kelleni másnak sem.

No ez sem világos? Ezt nem én, hanem K. J. mondja, pedig az elismert okos ember és a családi pártnál tekintély.

Tegnap azonban nagy diadalt aratott a familia párt. A városi háznál takarékpénztári igazgatósági tagok választottak és az egy Oláh Balint kiételével mind ök nyertek. Tehát 7 embert vittek be. Jelöltjeik közül csak Szepesi Gábor végrehajtó maradt ki. Ez az ur különben remek denevérszerepet kezd vinni. A 48-as körnek a mult évben is tagja volt és Dégenfeldre szavazott, most is beiratkozott 13 tétel alatt 2 koronával és a szabadelvűektől volt jelölve sőt Ó. Sz. J. azt mondja, hogy ott is tag. Az is igaz, hogy a családi párt összetart, a gyűlésbe elmegy, szavazatát szét nem szórja, sőt ha valaki közülök nincs ott, bérköcsin hozatják fel, mint tegnap többeket köztük B. J. bátyánkat. Akár csak országgyűlési képviselőt választanának. Ez sem igaz.

Tanuljunk tőlük urak, ne veszedjünk és jelöltjeinket minden személyi tekintet nélkül támogassuk. Minden gyűlésen mi is jelen legyünk.

Beszélik már azt is ki legyen a polgármester? Há azt mondja nekem K. G.

és ismételte ma B. P. hogy úgy mondják dr. U. Szabó Lajos lesz a polgármester, dr. Kövér Gábor t. ügyész és Paksy Károly pedig átmege a városi tak. ptr. igazgatóságának élére. Ezért javasolta hát a 200 frt fiz. javítást?

En e kombinációt lehetetlennek tartom, nem azért, mert családi jellegű és nem azért mert ha úgy lenne is elbukik, hanem mert dr. U. Szabó Lajos még nincs oly anyagi helyzetben, hogy szívesen hagyná el a t. ügyészi állást, mely mellett, mint ügyvéd ügyködhetik, sőt még a banknak is ügyésze és Paksy Károlyt ténykedéseiben a személyes önérdék tudtommal nem vezette.

A 48-as párt most már szervezi magát, és vasárnap azt is elhatározta, hogy márcz. 15-én a társasvacsorát a Beregszász táncstermében tartja meg. Ez a B. is 48-as volt, de mert koresmáros lett a családi párthoz kellett tartoznia, most maga mondta e m b e r e i n k előtt „vissza megyek én egye meg a mokus, míg ilek mindig sajnálom e tettem.” No ez sem igaz?

Tényeket hordok elő és tényeket fogadok el, a személyeskedést kizárom, a személyek csak annyiban jönnek elő, mert egy és más tény szorososan hozzájuk tartozik.

T. Ö. R. I. K.

Az elkobzott Pemetefü czukorkák.

Ezen czukorkák ügye oly annyira foglalkoztatja a közveleményt és oly sokféle módon magyarázzák az erre vonatkozó hivatalos eljárást, hogy csekélyseggem is kénytelen ez ügyben bővebben megszólalni a nyilvánosság előtt. Megszólalok mar azon egyedüli okból, mert az egyes orvos urak, de sőt talán az orvos szövetség is másként magyarázza ez ügybeni felszólalásomat az ipartestületnél, de sőt talán az ipartestület eljárását is.

Bár nem tartozom felelni a nyilvánosság előtt, azért amit a testületben szóvá teszek, de miután a testület legutóbb tartott rendkívüli közgyűléséről hozott hírlapi közleményben az én felszólalásom a Borsy czukorkák ügyében is közöltetett bár nem egészen úgy mint a hogy én felszólaltam, szükségesnek tartom a t. orvos urak tájékoztatására kifejteni, miért tartottam szükségesnek a testületben felszólalni.

Borsy ur elpanaszolta nekem sérelmeit hogy czukorkáit a főorvos ur intézkedésére a rendőrség minden előzetes kihallgatás mellözésével elkoboztatta, megmutatta a Belügym. 127522. szám alatti leiratot melyben világosan az áll, hogy „ha a czukorka az emberi egészségre ártalmas szert nem tartalmaz e helyről engedélyre szüksége nincs”, ezen iratban az is áll, hogy gyógyjavalni helye nem lehet”. Megmutatta Debr. sz. kir. város vegyesének 210/1901. sz. vizsgálati bizonyítványát, mely így szól: A Borsy Lajos debr. czukrasz által pemetefü czukorka néven gyártott és forgalomba hozott köhögést csillapító czukorkát megvizsgáltam és azokban az egészségre ártalmas anyagok nem találtak.

A gyártásra használt növényen főzetei (kivonatai) a nyálka oldásra alkalmasak. — Debr. 1901. nov 9.

Dr. Szalay Béla v. vegyész*.

Megmagyarázta, hogy a czéltól hogy javalhassa köhögés elleu Dr. Burger ural lépett társviszonyi egyezségre, a kitől különben a czukorka összetételének receptje is származik, és mindennek dacára czukorkáit a rendőrség elkobozta.

82761
95501
88751

Ezen panaszból, továbbá a Borsy Lajos ur nyilvántartási nyilatkozatából merítettem felszólalásom tárgyát, ami nem az orvos szövetség, hanem a főorvos ur eljárása ellen volt irányozva. Megtekintettem azon 111/005-1894 sz. b. u. m. szabályrendeletet (mert az ipartestületünk ilyenekkel is rendelkezik) ott azt láttam, hogy az a bizonyos 9 §. cukorkáról nem tesz említést, továbbá az egész szabályrendelet nem tesz említést arról, hogy orvosnak gyógyszerrel vagy gyógyszerfelét vagy esetleg cukorkát ajánlani nem szabad, nem tesz említést egy szóval sem arról, hogy aki ezen szabályrendelet ellen vét, annak a készítmény elkobzandó, csupán az áll, a mennyiben súlyosabb büntetendő cselekményt nem állapít meg, kihágás mely 15 napig terjedhető elzárás esetleg 100 forintig terjedhető büntetéssel büntetendő.

Mindezeket összefoglalva én is sérelmet látam ezen statáriális eljárásban. Szerintem joga van a t. főorvosunknak, ha Borsy Lajos a cukorkát meg nem engedhető módon forgalomba hozza, hivatalból megidézni és megbüntetni, a cukorka árulását megtiltani és az erre vonatkozó törvény betartására figyelmeztetni, nem pedig minden előzetes kihallgatás nélkül rögtön végzést hozatni a büntetői osztálynál és koboztatni. Megengedem, hogy a t. főorvos urnak erre külön rendeletben joga van, de tekintettel kellett volna lennie arra, hogy módot nyújtson a helyi, a hazai iparcikk megvédésére a midőn bizonyára van tudomása a t. főorvos urnak arról, hogy másféle osztrák ilyen és ehhez hasonló gyógyszerfelét árulnak az országban és Debreczenben is.

Ha joga van a törvény értelmében ezen cikkeket koboztatni, miért nem kezdte előbb az osztrák készítményeknél és adta volna intésül a magyar, a helyi ipari készítménynek hogy mit szabad és mit nem.

A főorvos ur azt mondja, hogy nem rendőr, nem köteles tudomásul venni más csak azt a mit bejelentenek (igy értesültem) akkor ki volt az a bizonyos jó hazafi, a ki a t. főorvos urnak a magyar készítményt figyelmébe ajánlotta? Ki irigylte meg dr. Burgernek, vagy Borsy Lajosnak az ebből esetleg származható előnyt?

Hiszen akkor a midőn az orvos szövetség a dr. Burger-Borsy ügyének ethikai részét tehát dr. Burgerre vonatkozó részét tárgyalta, már a főorvos ur bejelentette az elkobzást.

En a testületben azért szólaltam fel ügyben, mert azt hittem, hogy az orvos szövetség határozatával összefügg az elkobzás; de hogy nincs úgy, az az elnökség száraz nyilatkozatából örömmel tudomásul veszem s legyen megnyugodva a t. szövetség, sem én, sem testületünk tekintélyén nem akart csorbát ejteni.

Bár azon határozatát a t. orvos szövetségnek, a mi dr. Burger utra vonatkozik, én a magam részéről nem helyeslem, mivel Budapesten sok orvos és egyetemi tanár ilyen s ehhez hasonló gyógyszerfeléket és gyógyvizeket ajánlat és bizonyítványokat is állítanak ki róla és a központi szövetség ezt nem találja hibának, sem összeférhetlenné.

Azt hiszem a t. orvos urak is idővel azon tapasztalatra fognak jönni, hogy a sok jó akarattal megalkotott szabályok és határozatok úgy maguknak, mint a közönségnek nem felelnek meg.

Visszatérve ezen cukorka ügy ipari részére, kijelentem, én kötelességemnek tartottam mint iparos ez ügyben ez ügyet a testületben szóvá tenni és igen örvendős azon körülmény, hogy a testület elő-

járósága egyhangulag elfogadta azon határozatot, hogy ez ügyben az ipar és kereskedés utján sürgős felterjesztést tesz a miniszterhez. Ép úgy, mint a t. orvos szövetség megvédi kartársaival szemben érdekét, legyen az bár csak ethikai is, úgy megvédjük mi iparosok a testület utján a kartársak érdekét, legyen az a főorvos vagy bármely fórummal szemben ott, hol serelmet látunk. Majd megválnak, kinek van igaza.

Zelinger Ede.

SZÍNHÁZ.

Műsor:

Csütörtökön. „C” berletujdonságul először A z-ába. Bohózat 3 felvonásban.

Pénteken. „A” berlet Ugyanaz.

Szombaton. „B” berlet Ugyanaz.

Vasárnap két előadás: delután A két árva. Színmű 5 felvonásban.

Este berletűznetben újdonságul először: Katalin. Nagy operette 3 felvonásban.

A bor.

(Hunyadi József második vendégfellépte.)

Mai fellépéséből láthattuk, hogy Hunyadi művészetének igazi tere a népszínmű. Baracs Imrét adta — Komjáthy szerepét — Gárdonyi népszínművében. Igazi törül-metszett magyar paraszt volt minden érzélesség nélkül a maga természetes egyszerűségében A hangja is itt érvényesül teljes szépségében, magyar nótát így kell élelni, hogy szívükhöz lopózzék. Első nótájában küzdött a rekedtséggel, de a második felvonásban Matyival való jelenetében egészen halk hangon, hasonló zenekísérettel oly érzéssel dalolt el egy bus magyar nótát, hogy senki sem maradhatott megilletődés nélkül. Játéka is nagyon gondos és választékos volt, azonban az első felvonás végén a mulatozás jelenetében és a darab végén a bezáró néma jelenetben, melynek megjátszása elsőrendű művészi feladat, nem találtuk fel azt a jellemző erőt, melyet méltán csodáltunk Komjáthy játékában.

A többi szerepek a szokott kezekben voltak. Szabó Irma és Komlóssy Emma a tőlük megszokott művészi erővel adták szerepüket. Sziklay és Nagy Gyula, mint Göre Gabor és Durbincs sógor nevetettek meg a közönséget s főleg a karzatot, melynek hangos jókedve olykor azonban csaknem megrontotta a komoly jelenetek hatását. Szathmáry és Szigeti Lujza is kivették részüket a sikerből. Volt taps bőven, sőt a lelkes ifjuság jóvoltából a vendégművésznak vastapsban is volt része.

(S.—C.)

Spirituálizmus és hallucinációk.

Sir Lauder Brunton egyik előadásában foglalkozott a spirituálizmussal meg a hallucinációkkal és ama véleményének adott kifejezést, hogy egyik elme befolyást gyakorolhat a másikra, akkor is, ha jelentékeny távolság választja el a kettőt, a magyarázat talán abban keresendő, hogy agyvelőhullámok mennek az egyik elmétől a másikhoz, egészen úgy, mint ahogy Marconi megmutatta, hogy drót nélkül is továbbíthatni távirati üzeneteket.

Az előadás egyik nagyon érdekes része Mohamed prófétára vonatkozott és előadó felkérte a hallgatóságot, hogy gondolkozzék

ama kérdés felett, milyen másképp alakult volna a világtörténete, ha Mohamed bromkaliumus kurán esik át. Leírják, hogy a prófétának rohama voltak, tajtékzó szájjal a földre zuhant, bömbölt, mint a bika és azután hirtelen fényt látott meg, hangokat hallott.

Az előadó véleménye szerint Mohamed az ilyen epilepsziás állapotban kapta ama nyilatkozatokat, amelyeket később részben bőrre, részben pedig birkák lapoczkacsontjára irt, és amelyekből a Korán keletkezett. Előadó beszél még Sámson erejéről és ama véleményének ad kifejezést, hogy Sámson is epilepsziás volt.

Előadónak egy tébolydában bemutatott egy vézna gyenge kinézésű embert, aki epilepsziás rohamában öklét keresztül ütötte 6 cm. vastag tölgyfaajtón.

Anni pedig az iras ama szavait illeti: „És Sámson mondta, kimegyek és megrázom magamat”. meglehet, hogy ez némi párhuzamba helyezhető az üvöltő dervisek bevezető rángatózásával, meghajlongásaival és előadó emlékeztet arra hogy a Berserkerek olyan dühbe hozták önmagukat, hogy mikor csatába mentek, fegyver sem kellett nekik.

Bélyegsikkasztás egy járásbiróságnál.

A díjnak bünei.

Nagyszabású bélyegsikkasztásnak és hamisításnak jötték nyomára a bacstopolyai kir. járásbiróságnál.

A járásbiróságnál díjnoki minőségben alkalmazott Pelle László, akit a járásbiróság vezetője, valamint egyik másik kir. albiró is használhatósága miatt a tárgyalásoknál jegyzőkönyvvezetői minőségben felhasznált, hónapokon keresztül rendszeresen üzte azon praktikát, hogy az ügyvedek által fölragasztott jegyzőkönyvi, de leginkább határozati, vagy ítéleti bélyegeket felülhelyezés előtt az aktáról levette, avagy a személyesen tárgyaló felek által fölragasztás végett neki, mint jegyzőkönyvvezetőnek átadott bélyegeket kicserélte és azok helyébe már használt bélyegjegyeket ragasztott föl. A már egy ízben használt bélyegeket a lajstromozás előtt a keze ügyébe jutott bélyegzővel, a bélyegzőnek be- és raigazítás által újból felülbélyegezte.

Pelle László azután a levett, illetve föl nem ragasztott bélyegeket a topolyai, szabadkai, szegedi és meg ki nem puhatolt egyéb bélyeg-elárúsító üzletekben némi engedelmény mellett elárúsította és ezáltal magának szép hasznot szerzett.

A fölfedezés nagy meglepetést okozott, annyival is inkább, mert a mint a kutatás megkezdődött, sok száz forintba menő, teljes összegeben azonban még most meg sem határozható mennyiségű használt és újból fölülbélyegzett bélyegjegyekre akadtak a hivatalos aktakon.

Pelle László a bélyegsikkasztást és hamisítást már hónapok óta rendszeresen üzi és csodálatos a dologban az, hogy mindeddig senkinek sem tűnt föl, holott a hamis bélyeggel ellátott iratok több ízben kerültek vagy egyik-másik biró, vagy a kezelő-személyzet kezébe, sőt a zombori pénzügyigazgatóságtól időközönként kiküldött felülvizsgáló közeg sem vette észre a hamis bélyegzést.

Hogy kit terhel a felelőség, azt a folyamatban levő vizsgálat fogja kideríteni, ugyssintén a hiányzó összeg nagyságát is.

Az esetről jelentést tettek a szabadkai kir. törvényszék elnökének.

A nőegylet ülése.

A debreczeni jótékony nőegylet folyó hó márcz. 2-án délután 3 órakor árvaháza nagytermében választmányi ülést tart a következő tárgysorozattal: 1. Elszámolás a vigestélyről. 2. Jelentés a szövöiparról. 2. Folyó ügyek.

A kereskedő-társulat felolvasó estélye.

A debreczeni kereskedő-társulat 1901. évi február hó 27-én csütörtökön a társulat disztermében felolvasó estélyt rendez. A felolvasás sorrendje a következő: Az ókori kereskedelem története. III. rész. Az ókori görögök kereskedelmének története. Irta és feloivassa: Csiky Lajos theol. akad. dékán. Népdalok. Czimbalmón előadja: Bernáth Gizella. Mutatványok a természettan köréből. Előadja: Gedeon Béla keresk. akad. tanár. Kezdeté este 8 órakor.

Álarcosos gyilkosok.

Surány nógrádmegyei községben Samuel Samu kereszmárost alarczos rablók agyonverték. A dolog úgy történt, hogy északa a kereszmáros kis fia rosszul lett és apja kivitte a szabad levegőre. Az udvaron észre vette, hogy a pinceze ajtaja nyitva van. Miután pincejében több hordó borat őrizte, odament megnézni, hogy mi a baj, ami ön négy alarcos alak ugrott elő, megtámadtak és agyonverték. A rablók a bor egy részét is elvittek.

Levél H.-Böszörményből.

febr. 25.

Hát, hogy a jó Isten ítélje meg ezt a mi főkapitányunkat Paksy Károly urat az uralkodó családi párt látható fejét és vezérét még tudakolódzik kiírta a multkori levelet Böszörményből.

Itt is akarja megmutatni, hogy rendőr kapitány és nyomoz. Mas helyen, hivatalos ténykedése körében van tere e buzgalomnak, mert itt nem az a fő és ezt jegyezze meg mindenki, hogy **kicsoda írja a cikket, ha nem az: igaz-e a mi irva van.** Erről pedig jótallak. Ezután mindent igazolni is fogok. Lassuk! Hogy csakugyan szimatol Paksy Károly, beszélte B. M. — S. (a városához is járó) urnak az pedig nekem.

Hogy P. K. ur e nyomozást más helyen inkább ervenyesíthetne, példát mondok reá. A sarat a mikor van, a járdáról tisztítani kellene, a havat — a mikor van — lehányani. No kérem ki vonta az egyeseket felelősségre a sar lenem tisztításaért. Hajdanában egyszer volt reá eset, de az a kapitány Cziko Istvan volt, a ki épen a főfőurakat büntette meg. Engem, mert cselédem kiöntötte veletlenül a szappan-levet, majd karóba húztak egy pár év előtt, egy más embert a naputeza sarkan, és sok más is ki a trágya kutya se ugatja meg. **E z t n e m l á t j a k** meg a rendőrök mert ezek a családi párt intimsai, de én és a kiket meglátják szegény 48-as közpolgárok vagyunk. Sőt, mi több bejelentettem egy esetet írásban, harmadnap arra jött egy rendőr megnézte, elborzadt a látható piszkon, én megkérdeztem mit tesz. Jelentést uram. Azóta is csak úgy öntöztetik az utca minden piszokkal mint addig.

Egy Cs. nevű hentes mondta sőt nyilvánosan beszélte, hogy „soh'se lettem volna én kormánypárti, de szegény vagyok és a kapitány ur sokszor segit rajtam.” Az igaz is.

Hogy pedig „családi” párt nevezet hasznalok ezt én nem magamtól találtam fel, mert „fa m i l i á n a k” már M. F.

beszélte, de „családipártinak” H. Sz. J. nevezte szeptember hó 25-ik napján tanuk előtt. Pedig ez az ur törzshíve a családipártinak. Bársony Balint több uri ember előtt saját házánál magyarázta az orrba húzott karikat és S. V. J val ott majd össze veszett.

Hát most nem különös-e, hogy pártot nekivüli ezimet akarnak felvenni, ezt pedig B. J. pártkörü tagjuk beszélte. Ugy vannak a czimmel, mint az oláh agitátorok míg Lukács és Racz stb. voltak, nem fizette ki magát, de a Lukácsiu és Rácziu már igen. Én azt hiszem, ha Vázsonyi lejönne az ő pártjára állnának akkor e pártnévtörténete így aliana: Méréseket ellenzéki, függetlenségi, antiszemita, keresztyén-párt, szabadelvűpárt, demokrata párt. Mind e szavakat egy igazi név helyettesíti: C s a l á d i p á r t.

A családipárt különben bankot alapított és ezt is felhasználta kortes czélra. Ennek igazgatója Paksy Károly, ügyésze Dr. U. Szabó Lajos a vő. No hogy felhasználta kortes czélra igazolom B. P.-vel a kit és sokakat úgy megijesztettek, mert juliusban úgy szóltak, hogy Dégenfeldre nem szavaznak, hogy kénytelenek voltak Dégenfeldre szavazni, mert ellenesetben a per tovább foly, vegrehajtást eredményez; így is mintegy 100 koronába került az egyik tag elszólása. Ezt Szeptember 30-án hallottam B. P.-től.

A város érdekét is szem előtt tartja a családi párt, a mely az összes helyi zsidósággal szorvos összeköttetésben van, talán Rubinstein a kivétel. Ime a vendéglőt kiadták Áronnak és egy uri ember 100 koronáért írott kérvényt, illetve annyit kapott egy kérvény irásért, amint a szabadelvű körben beszéltek, hogy a pénzügyigazgató engedje meg Áronnak a vendéglőt mintegy 60, a központi kávéháztól (városi épület és tulajdon az utca által választva mintegy 20 lépésnyire fekvő Takacs Imre főkortes háza zabakoreszmát nyitni. No kerem, nem akézetmos elv ez? K. G. a ki pedig P. K. nak jó embere, beszélte és beszéli nyiltan, hogy ez a város érdeke ellen a leghatározottabb támadás, mert Áronnak érdeke, hogy tönkretegy a vendéglőt, ott mindent rosszat tartson és igazítsa a vendéglős a saját üzletbe a vendégeket, kedveltesse azt meg a közönséggel és 3 év mulva nem kell neki a nagy vendéglő, de nem fog kelleni másnak sem.

No ez sem világos? Ezt nem én, hanem K. J. mondja, pedig az elismert okos ember és a családi pártnál tekintély.

Tegnap azonban nagy diadalt aratott a familia párt. A városháznál takarékpénztári igazgatósági tagok választattak és az egy Oláh Balint kivételével mind ők nyertek. Tehát 7 embert vittek be. Jelöltjeik közül csak Szepesi Gabor végrehajtó maradt ki. Ez az ur különben remek denevérszerepet kezd vinni. A 48-as körnek a mult évben is tagja volt és Dégenfeldre szavazott, most is beiratkozott 13 tétel alatt 2 koronával és a szabadelvűektől volt jelölve sőt Ó. Sz. J. azt mondja, hogy ott is tag. Az is igaz, hogy a családi párt összetart, a gyűlésbe elmegy, szavazatát szét nem szórja, sőt ha valaki közülök nincs ott, b é r k o c s i n hozatják fel, mint tegnap többeket köztük B. J. bátyánkat, Akár csak országgyűlési képviselőt választanának. Ez sem igaz.

Tanuljunk tőlük urak, ne veszekedjünk és jelöltjeinket minden személyi tekintet nélkül támogassuk. Minden gyűlésen mi is jelen legyünk.

Beszélik már azt is ki legyen a polgármester? Há azt mondja nekem K. G.

és ismételte ma B. P. hogy úgy mondják dr. U. Szabó Lajos lesz a polgármester, dr. Kövér Gábor t. ügyész és Paksy Károly pedig átmegy a városi tak. ptr. igazgatóságának élére. Ezért javasolta hát a 200 frt fiz. javítást?

Én e kombinációt lehetetlennek tartom, nem azért, mert családi jellegű és nem azért mert ha úgy lenne is elbukik, hanem mert dr. U. Szabó Lajos még nincs oly anyagi helyzetben, hogy szívesen hagyná el a t. ügyészi állást, mely mellett, mint ügyvéd ügyködhetik, sőt még a banknak is ügyésze és Paksy Károlyt ténykedéseiben a személyes önérdék tudommal nem vezette.

A 48-as párt most már szervezi magát, és vasárnap azt is elhatározta, hogy márcz. 15-én a társasvácsorát a Beregszászy táncstermében tartja meg. Ez a B. is 48-as volt, de mert kereszmáros lett a családi párthoz kellett tartoznia, most maga mondta e m b e r e i n k előtt „viszta megyek én egye meg a mokus, mig ilek mindig sajnálom e tettem.” No ez sem igaz?

Tényeket hordok elő és tényeket fogadok el, a személyeskedést kizárom, a személyek csak annyiban jönnek elő, mert egy és más tény szorososan hozzájuk tartozik.

T. Ö. R. I. K.

Az elkobzott Pemetefü czukorkák.

Ezen czukorkák ügye oly annyira foglalkoztatja a közveleményt és oly sokféle módon magyarázzák az erre vonatkozó hivatalos eljárást, hogy csekélyseggem is kénytelen ez ügyben bővebben megszólalni a nyilvánosság előtt. Megszólalok már azon egyedüli okból, mert az egyes orvos urak, de sőt talán az orvos „szövetség is másként magyarázza ez ügybeni felszólalásomat az ipartestületnél, de sőt talán az ipartestület eljárását is.

Bár nem tartozom felelni a nyilvánosság előtt, azért amit a testületben szóvá teszek, de miután a testület legutóbb tartott rendkívüli közgyűléséről hozott hírlapi közleményben az én felszólalásom a Borsy czukorkákügyében is közöltetett bár nem egészen úgy mint a hogy én felszólaltam, szükségesnek tartom a t. orvos urak tájékoztatására kifejezni, miért tartottam szükségesnek a testületben felszólalni.

Borsy ur elpanaszolta nekem sérelmeit hogy czukorkait a főorvos ur intézkedésére a rendőrség minden előzetes kihallgatás mellözésével elkoboztatta, megmutatta a Belügym. 127522. szám alatti leiratot melyben világosan az áll, hogy „ha a czukorka az emberi egészségre ártalmas szert nem tartalmaz e helyről engedélyre szüksége nincs”, ezen iratban az is áll, hogy gyógyjavalni helye nem lehet”. Megmutatta Debr. sz. kir. város vegyeszének 210/1901. sz. vizsgálati bizonyítványát, mely így szól: A Borsy Lajos debr. czukrasz által pemetefü czukorka néven gyártott és forgalomba hozott köhögést csillapító czukorkát megvizsgáltam és azokban az egészségre ártalmas anyagok nem találtak.

A gyártásra használt növényen főzetei (kivonatai) a nyálka oldásra alkalmasak. — Debr. 1901. nov 9.

Dr. Szalay Béla v. vegyész.

Megmagyarázta, hogy a czéltől hogy javalhassa köhögés elleu Dr. Burger ural lépett társviszonyi egyezségre, a kitől különben a czukorka összetételének receptje is származik, és mindennek dacára czukorkáit a rendőrség elkobozta.

82761
22001
30121

Ezen panaszból, továbbá a Borsy Lajos ur nyilttéri nyilatkozatából merítettem felszólalásom tárgyát, ami nem az orvos szövetség, hanem a főorvos ur eljárása ellen volt irányozva. Megtekintettem azon 111/005-1894 sz. b. u. m. szabályrendeletet (mert az ipartestületünk ilyenl is rendelkezik) ott azt láttam, hogy az a bizonyos 9 §. cukorkáról nem tesz említést, továbbá az egész szabályrendelet nem tesz említést arról, hogy orvosnak gyógyszer vagy gyógyszerfelét vagy esetleg cukorkát ajánlani nem szabad, nem tesz említést egy szóval sem arról, hogy aki ezen szabályrendelet ellen vét, annál a készítmény eldobandó, csupán az áll, a mennyiben súlyosabb büntetendő cselekményt nem állapít meg, kihágás mely 15 napig terjedhető elzárás esetleg 100 forintig terjedhető pénzüntetessel büntetendő.

Mindezeket összefoglalva én is sérelmet láttam ezen statáriális eljárásban. Szerintem joga van a t. főorvosunknak, ha Borsy Lajos a cukorkát meg nem engedhető módon forgalomba hozza, hivatalból megidezetni és megbüntetni, a cukorka árulását megtiltani és az erre vonatkozó törvényt betartására figyelmeztetni, nem pedig minden előzetes kihallgatás nélkül rögtön végzést hozatni a büntügyi osztálynál és koboztatni. Megengedem, hogy a t. főorvos urnak erre külön rendelkezés joga van, de tekintettel kellett volna lennie arra, hogy módot nyújtson a helyi, a hazai iparcikk megvédésére a midőn bizonyára van tudomása a t. főorvos urnak arról, hogy másféle osztrák ilyen és ehhez hasonló gyógyszerfelét árulnak az országban és Debreczenben is.

Ha joga van a törvény értelmében ezen cikkeket koboztatni, miért nem kezdte előbb az osztrák készítményeknél és adta volna intésül a magyar, a helyi ipari készítménynek hogy mit szabad és mit nem.

A főorvos ur azt mondja, hogy nem rendőr, nem köteles tudomásul venni mást csak azt a mit bejelentenek (így értesültem) akkor ki volt az a bizonyos jó hazafi, a ki a t. főorvos urnak a magyar készítményt figyelmébe ajánlotta? Ki irigylte meg dr. Burgernek, vagy Borsy Lajosnak az ebből esetleg származható előnyt?

Hissen akkor a midőn az orvos szövetség a dr. Burger—Borsy ügyének etikai részét tehát dr. Burgerre vonatkozó részét tárgyalta, már a főorvos ur bejelentette az eldobzást.

Én a testületben azért szólaltam fel ügyben, mert azt hittem, hogy az orvos szövetség határozatával összefügg az eldobzás; de hogy nincs úgy, az az elnökség száraz nyilatkozatából örömmel tudomásul veszem s legyen megnyugodva a t. szövetség, sem én, sem testületünk tekintélyén nem akart csorbát ejteni.

Bár azon határozatát a t. orvos szövetségnek, a mi dr. Burger utra vonatkozik, én a magam részéről nem helyeslem, mivel Budapesten sok orvos és egyetemi tanár ilyen s ehhez hasonló gyógyszerfeléket és gyógyvizeket ajánlgat és bizonyítványokat is állítanak ki róla és a központi szövetség ezt nem találja hibának, sem összeférhetlennak.

Azt hiszem a t. orvos urak is idővel azon tapasztalatra fognak jönni, hogy a sok jó akarattal megalkotott a szabályok és határozatok úgy maguknak, mint a közönségnek nem felelnek meg.

Visszatérve ezen cukorka ügy ipari részére, kijelentem, én kötelességemnek tartottam mint iparos ez ügyben ez ügyet a testületben szóvá tenni és igen örvendetes azon körülmény, hogy a testület elől-

járósága egyhangulag elfogadta azon határozatot, hogy ez ügyben az ipar és kereskedelem utján sürgős felterjesztést tesz a miniszterhez. Ép úgy, mint a t. orvos szövetség megvédi kartársaival szemben érdekét, legyen az bár csak etikai is, úgy megvédjük mi iparosok a testület utján a kartársak érdekeit, legyen az a főorvos vagy bármely fórummal szemben ott, hol serelmet látunk. Majd megváltik, kinek van igaza.

Zelinger Ede.

SZINHÁZ.

Műsor:

Csütörtökön, „C” bérletujdonságul először A szába. Bohózat 3 felvonásban.
Pénteken, „A” bérlet Ugyanaz.
Szombaton, „B” bérlet Ugyanaz.
Vasárnap két előadás: delután A két árva. Színmű 5 felvonásban.
Este bérletszíniujdonságul először: Katalin. Nagy operette 3 felvonásban.

A hor.

(Hunyadi József második vendégfellépte.)

Mai fellépéséből láthattuk, hogy Hunyadi művészetének igazi tere a népszínmű. Baracs Imrét adta — Komjáthy szerepét — Gárdonyi népszínművében. Igazi törül-metszett magyar paraszt volt minden érzélgőség nélkül a maga természetes egyszerűségében. A hangja is itt érvényesül teljes szépségében, magyar nótát így kell énekelni, hogy szívüakbe lopózzék. Első nótájában küzdött a rekedtséggel, de a második felvonásban Matyival való jelenetében egészen halk hangon, hasonló zenekísérettel oly érzéssel dalolt el egy bus magyar nótát, hogy senki sem maradhatott megilletődés nélkül. Játéka is nagyon gondos és választékos volt, azonban az első felvonás végén a mulatozás jelenetében és a darab végén a beazót néma jelenetben, melynek megjátszása elsőrendű művészi feladat, nem találtuk fel azt a jellemző erőt, melyet méltán csodáltunk Komjáthy játékában.

A többi szerepek a szokott kezekben voltak. Szabó Irma és Komlóssy Emma s tőlük megszokott művészi erővel adták szerepüket. Sziklay és Nagy Gyula, mint Göre Gabor és Durbincs sógor nevéveltek meg a közönséget s főleg a karzatot, melynek hangos jókedve olykor azonban csaknem megrontotta a komoly jelenetek hatását. Szathmáry és Szigeti Lujza is kivették részüket a sikerből. Volt taps bőven, sőt a lelkes ifjúság jóvoltából a vendégművésznek vastapsban is volt része.

(S.—C.)

Spirituálizmus és hallucinációk.

Sir Lauder Brunton egyik előadásában foglalkozott a spirituálizmussal meg a hallucinációkkal és ama véleményének adott kifejezést, hogy egyik elme befolyást gyakorolhat a másikra, akkor is, ha jelentékeny távolság választja el a kettőt, a magyarázat talán abban keresendő, hogy agyvelőhullámok mennek az egyik elmétől a másikhoz, egészen úgy, mint ahogy Marczoni megmutatta, hogy drót nélkül is továbbíthatni távirati üzeneteket.

Az előadás egyik nagyon érdekes része Mohamed prófétára vonatkozott és előadó felkérte a hallgatóságot, hogy gondolkozzék

ama kérdés felett, milyen másképp alakult volna a világtörténete, ha Mohamed bromkaliumus kurán esik át. Leírják, hogy a prófétának rohamai voltak, tajtékzó szájjal a földre zuhant, bömbölt, mint a bika és azután hirtelen fényt látott meg, hangokat hallott.

Az előadó véleménye szerint Mohamed az ilyen epilepsziás állapotban kapta ama nyilatkozatokat, amelyeket később részben bőrre, részben pedig birkák lapoczkacsontjára irt, és amelyekből a Korán keletkezett. Előadó beszél még Sámson erejéről és ama véleményének ad kifejezést, hogy Sámson is epilepsziás volt.

Előadónak egy tébolydában bemutatott egy véznagyenge kinézésű embert, aki epilepsziás rohamában öklét keresztül ütötte 6 cm. vastag tölgyfaajtón.

Ani pedig az irás ama szavait illeti: „És Sámson mondta, kimegyek és megrázom magamat”. meglehet, hogy ez némi párhuzamba helyezhető az üvöltő dervisek bevezető rángatózásával, meghajlongásaival és előadó emlékeztet arra hogy a Berserkerek olyan dübbe hozták önmagukat, hogy mikor csatába mentek, fegyver sem kellett nekik.

Bélyegsikkasztás egy járásbírósnál.

A díjnak bünei.

Nagyszabású bélyegsikkasztásnak és hamisításnak jöttek nyomára a háctopoljai kir. járásbírósnál.

A járásbírósnál díjnoki minőségben alkalmazott Pelle László, akit a járásbírósnál vezetője, valamint egyik másik kir. albiró is használhatósága miatt a tárgyalásoknál jegyzőkönyvvezetői minőségben felhasznált, hónapokon keresztül rendszeresen üzte azon praktikát, hogy az ügyvedek által fölragasztott jegyzőkönyvi, de leginkább határozati, vagy ítéleti bélyegeket felülbélyegzés előtt az aktáról levette, avagy a személyesen tárgyaló felek által fölragasztás végett neki, mint jegyzőkönyvvezetőnek átadott bélyegeket kicserélte és azok helyébe már használt bélyegjegyeket ragasztott föl. A már egy ízben használt bélyegeket a lajstromozás előtt a keze ügyébe jutott bélyegzővel, a bélyegzőnek be- és raigazítás által újból felülbélyegezte.

Pelle László azután a levett, illetve föl nem ragasztott bélyegeket a topolyai, szabadkai, szegedi és még ki nem puhatolt egyéb bélyeg-elárusító üzletekben némi engedély mellett elárusította és ezáltal magának szép hasznot szerzett.

A fölfedezés nagy meglepetést okozott, annyival is inkább, mert a kutatás megkezdődött, sok száz forintba menő, teljes összegeben azonban még most meg sem határozható mennyiségű használt és újból fölülbélyegzett bélyegjegyekre akadtak a hivatalos aktákon.

Pelle László a bélyegsikkasztást és hamisítást már hónapok óta rendszeresen üzi és csodálatos a dologban az, hogy mindeddig senkinek sem tűnt föl, holott a hamis bélyeggel ellátott iratok több ízben kerültek vagy egyik-másik bíró, vagy a kezelő-személyzet kezébe, sőt a zombori pénzügyigazgatóságtól időközönként kiküldött felülvizsgáló közeg sem vette észre a hamis bélyegzést.

Hogy kit terhel a felelősség, azt a folyamatosan levő vizsgálat fogja kideríteni, ugyszintén a hiányzó összeg nagyságát is. Az esetről jelentést tettek a szabadkai kir. törvényszék elnökének.

Ha pénzre van szüksége tessék egész bizalommal megkeresni Racz Béla bank biz. irodáját, ahol kölcsönök betáblázásra III. helyre is, esetleg személy hitelre, föld-birtokosok, ház és szőlőtulajdonosok, valamint 1600 kor. felüli fixfizetessel bíró hivatalnokok részére a legjobban és gyorsan kieszközöltetnek. Többféle tartozásokat egy helyre convertal. Töketörlesztéses kölcsönök, minden száz korona után földbirtokra 50 évre tőke és kamatban felvévenként 2 kor. 35 fl. és 30 évre 3 kor. 30 fl. fizetendő. Bővebbet: Debreczen, Hunyadi-u. 19. (volt Kisvarad, vasut utca.)

2 nagyobb urilakás,

melynek mindegyike 5 szoba, fürdő szoba és mellékhelyiségekből áll, légszusz világitással, udvari vízvezetékkel, a legnagyobb ké nyelmmel berendezve, esetleg istállóval együtt máj. 1-től kiadó Rakóczy-utca 11 sz. (volt Liptai ház.) Értekezhetni ugyanott.

Szőlővessző és torma eladás.

A gr. Dégenfeld József és dr. Balkányi Miklós urak tulajdonát képező Erzsébet szőlőtelepről, mely az elmúlt évben már holdanként átlag 40 hektolitert meghaladó termést adott, az alábbi kitűnő minőségű

Szőlővessző-készlet

nagyon olcsón eladó és pedig

I. Sima borszőlővesszők ezrenként 5 koronáért:

1. Olasz rizling	150.000 db.
2. Kövidinka	100.000 "
3. Ezerjó	100.000 "
4. Kadarka	100.000 "
5. Nagyburgundi	100.000 "
6. Oportó	50.000 "
7. Zöld szilvám	50.000 "
8. Erdei	10.000 "

II. Sima csemege szőlővesszők ezrenként 8 koronáért:

1. Passatutti	10.000 db.
2. Piros chasselas	25.000 db.
3. Fehér	25.000 db.

III. gyökeres borszőlővesszők ezrenként 20 koronáért:

ugyanazon fajokból, mint a sima, mintegy 100.000 db.

IV. gyökeres csemege szőlővesszők ezrenként 25 koronáért:

1. Piros chasselas	50.000 db.
2. Fehér	50.000 db.

V. Passatutti százanként 4 kor.

5000 db.

Eladó továbbá kitűnő minőségű, mezedes

torma

mázsánként 30 kor.

Torma dugványok igen olcsón.

Az utalványok naponként d. e. 9-12-ig válthatók ki az Erzsébet szőlőtelep irodájában Debreczen, Kossuth-u. 32 sz.

Utánzás ellen védve 18207 sz.

Ujdonság!

Szabadalmiava Magyarországon és a szomszédos államokban.

POLGÁR SÁNDOR

m. kir. szabad. nyert orvosi mű es kútszerész

BUDAPEST

VII. Erzsébet-kő-ut 50.

egész új szerkezetű sörkő-űt talált fel, mely a legmodernebb technikai vívmányok között, orvosi kapacitások szerint, a legelőbb helyet foglalja el és a teren a legelőbbeseknek bizonyult. Fent nevezett cegnél az összes betegápolási cikkek, kótszerek.

gummiruk

stb. a legjobb minőségben jutányoson beszerezhetők. Nagy képes árjegyzék ingyen es bármilyen. Fent címre ügyelni tessék

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostával szemben.

1000 db. 4 kor. 1000 db. 4 kor.

Sima szőlővessző eladás.

Nagyobb mennyiségű, egészséges, fajtisza, sima szőlővesszők, u. m.: **Ezerjó, Olasz-rizling, Kadarka, Kövidinka, Mézes-fehér, Mustos-fehér, Valtelini, Tramini,** fehér, piros **Chasselas 1000** darabonként 4 koronáért kapható

A debreczeni Szőlő és Bortermelő Szövetkezet telepén, Debreczen.

Vidéki megrendeléseknél, csomagolás, vasutra szállítás 1 korona.

Magkereskedésemet

új helyiségemben, Kossuth-utca 7 sz.

a régi szőlő alapokon tetemesen kibővítettem s azt úgy gazdasági, mint konyhakerti és virágmagvakkal gazdagon felszereltem.

Sajat érdekében jól teszi mindenki, mielőtt szükségletet magfélékben fedezné, ha megtekinti magraktáramat s meggyőződést szerez cegem kiváló szállító képességéről. Mintakkal es új nagy

képes árjegyzékkel

szívesen állok rendelkezésre.

Kontsek Géza

magkereskedése.

Előbb Gaszner Károly.

Uri lakás kiadó

1902. május 1 től.

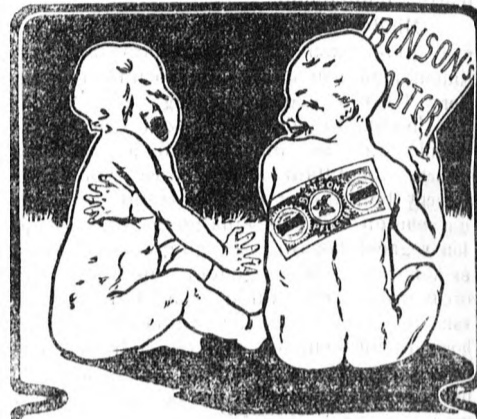
Kossuth-u. 9 sz. udvari 3 szobás lakás

modern berendezéssel.

Értekezhetni:

Kardos László

üzletében.

Seabury & Johnson-féle

BENSON-TAPASZ

a leghatásosabb szer köszvény, csusz, derékfájás, hátbaj, mellbaj, köhögés és mindenféle meghűléseknél.

Ovakodjunk csekélyebb értékű utánzatoktól.

Kapható Mihalovits J. gyógyszer. Debreczen.

Fitos Ferencz gyógyszer. N.-Károly.

Louis Ritz & Co. Hamburg.

MEGHIVÁS

az „István“ gőzmalom társulatnak

1902. évi márczius hó 2-án, d. e. 10 órakor

Debreczenben, a Kereskedő-társulat épületének disztermében tartandó

évi rendes

KÖZGYŰLÉSÉRE.

TÁRGYSOROZAT:

1. Az igazgatóság által előterjesztett mérleg az 1901. évről, az arra vonatkozó jeleptéssel.
2. A felügyelő bizottság jelentése a mérleg megvizsgálásáról.
3. A mérleg helybenhagyása, a felmentvény megadása és az 1901. é. tiszta nyereség feletti intézkedés.
4. A sorrend szerint kilépő két igazgatósági tag választás utjáni betöltése.
5. Felügyelő bizottsági 3 rendes és 2 póttag választása. Debreczen, 1902. február 8 án.

Felhívtnak azon t. részvényesek, kik a közgyűlésen résztvenni és szavazati jogukat gyakorolni kívánják, hogy igazoló jegyeiket — az alapszabály 27. cikke értelmében — f. é. február 28 és márc. 1-én d. e. 10-12 óráig, délután 2-4-ig a kereskedő társulat titkári irodájában átvenni szíveskedjenek. A mérleg és veszteség-nyereség rovás február 24-től kezdve a társulat irodájában megtekinthető.

Az igazgatóság.

82761
55001
83101